

PLACE

zmniejszone
z dużych na małe
w

STOKACH

Po przystępnej cenie
do sprzedaniaInf. i sprzedaż
Sienkiewicza 89, m. 5,
front u właścicielaBudowa wielkiego kina
przy ulicy Przejazd.

Łódź, dnia 22 marca. — Łódzian — kineomanów spotka w niedługim czasie wielka niespodzianka. Jak się bowiem dowiadujemy w mieście, gdzie obecnie znajduje się kino „Metro” (dawniej „Odeon”) ma powstać nowy gmach kinoteatru jakiego jeszcze dotychczas w Łodzi nie było i nie ma.

Ma to być gmach kilkupiętrowy z olbrzymią salą, licznymi ubikacjami, komfortowo urządzonej podziemią, które mieścić będą w sobie bufety, poczekalnie, szatnie itd.

Odpowiednie plany tego kina zostały już złożone w Inspekcji Budowlanej Zarządu Miejskiego w Łodzi.

Inspektorzy pracy nie próżnują
Fabrykanci wszędzie podpisują deklaracje

ŁÓDŹ, 22,3 — Sytuacja postrajkowa w przemyśle włókienniczym z dnia na dzień wyjaśnia się coraz bardziej. W Łodzi pracuje już niemal cały przemysł nie wyłączając drobnych fabryk. Nieczynne nieleżące zakłady przemysłowe w ciągu najbliższego tygodnia zostaną uruchomione.

Na prowincji również prace likwidacyjne strajku przynoszą efektywne owoce w postaci zawierania umów zbiorowych przez tych przemysłowców którzy, do tej pory ani słyszeć o tem nie chcieli.

W Ozorkowie po „Schlosserskiej Manufakturze”, również i trzy największe zakłady przemysłowe podpisały w dniu wczorajszym deklaracje.

Ondaj odbyła się w Ozorkowie konferencja z najdrobniejszym przemysłem pod przewodnictwem insp. Pawłowskiego. Konferencja ta nie dała rezultatu, przewidywane jest jednak wyznaczenie następnej w przyszłym tygodniu.

W Żelazowie większe przedsiębiorstwa również podpisały deklaracje.

W Konstancynie odbyła się w Zarządzie Miejskim konferencja z udziałem inspektora pracy inż. Pawłowskiego, na której uzgodniono warunki plac z uwzględnieniem opustów lokalnych, tak, że już

Dr. ŁAGUNOWSKI
specjalista chorób wenerycznych, seksualnych i skórnych.

(Gabinet Roentgen - i światłolecyczny)
Piotrkowska 70, tel. 181-83.
Od 8-10, 1-2.30 i od 6-9 w. w św. 10-1

WENEROLOGICZNA
Piotrkowska 161
Czynna od 8 rano do 9 wiecz.
w niedz. i święta od 9 - 1 ppół.
od 2.30 do 4.30 przyjm. Kobieta lekarz

leczenie chor. wenerycznych i skórnych.
PORADA 3 ZŁ.

Dr. med.
JERZY SUDYA
Akuszer - Ginekolog
Legionów 11, tel. 124-54
przyjmuje od godz. 4 - 8 wiecz.

LEKARZ DENTYSTA
ZAKHEIM GAJZERMAN
ordynuje od g. 9-11 przed poł. i 4-8 w.
w św. i niedz. od 11-2

Lipowa 55.
W lecznicy „Widzew” Rokietnicka 47 od 12-3

POMOC dla CHORYCH
na raptury (przepukliny)

paszwin, pępek, oberwanie wewnętrzności brzusznych u pań, panów i dzieci oraz na skrzywienie kręgosłupa (tworzące się garby), nogi, kołania, płaskie bolące stopy (płaskostopie) i wszelkie inne kalectwa!!!
Specjalne bandże gumowe wstrzymujące ze skutkiem pod gwarancją najcięższe raptury rąk i nóg.
Leczenie gorsety, aparaty ortopedyczne przeciw wszelkim skrzywieniom ciała i stawów.
Specjalne ortopedyczne wkłady z dr. katyni metalu przeciw płaskim stopom.
Salonowe sztuczne nogi (protezy) dla amputowanych.

UWAGA: Kupujący nie powinni się zaniedbywać, bo skutki dla życia są bardzo niebezpieczne. — Osobiste jawienie się chorych w Zakładzie jest konieczne.

Przyjmuje: od 9-1 i 4-8 wiecz.

SPECJALISTA ORTOPEDA N. RAPAPORT

Łódź, ul. Piłsudskiego Nr. 23. (róg Pomorskiej).

KINO

MIRAZ

11 Listopada 16

Pocz. - 12 w poł.

Wspaniała komedia polska

KOCHAJ TYLKOMNIE

W rol. gł. Lidja Wysocka, Sielański, Znicz, Junosza-Stępowski, Zacharewicz

Nie zaszkoździ złożyć podania...

Cenna rada dla zagrożonych eksmisją.

ŁÓDŹ, 22,3 — Stery lokatorskie zaniepokojone są obecną sytuacją mieszkaniową. Dotychczasowa praktyka wykazała, że rozporządzenia o „eksmisji” były po upływie okresu zimowego (t. zn. po 1 kwietnia) przedłużane.

W bieżącym roku mimo, że do 1 kwietnia pozostało zaledwie kilka dni żądane za rządzenia w tej sprawie nie nastąpiły.

W związku z tem należy wyjaśnić, iż

sprawa eksmisji na okres letni została uregulowana dekretem Prezydenta z dn. 14 listopada 1935 r. (Dz. U. nr. 82, poz. 504, z 1935 r.).

Dla uniknięcia jednak nieporozumień winni wszyscy zainteresowani złożyć przed dniem 1 kwietnia br. podania do sądu poparte odpowiednimi dokumentami o wstrzymanie eksmisji na podstawie wskazanego wyżej przepisu.

Zdarzenia i wypadki

— Dotychczasowy prezydent republiki lotewskiej Kwiesis ustępuje ze swego wysokiego stanowiska 11-go kwietnia, w tym bowiem terminie kończy się jego druga kadencja. Następcą prezydenta Kwiesisa będzie najprawdopodobniej dr. K. Ulmanis obecny premier.

— Prasa japońska podaje wiadomość o zawarciu tajnego sojuszu chińsko - sowieckiego skierowanego przeciw Japonii.

— W ciągu półrocza zakończonych 1-go stycznia rb. ogólny ubytek pojazdów mechanicznych w Polsce wyniósł 2,6 proc. Największy ubytek zanotowano w woj. nowogrodzkim 15,9 proc. stanu z połowy r. ub. w tarnopolskim 15,6 stanisławowskim 15,0, wileńskim 11,5, m. st. Warszawy 10,0.

— Ogłoszone zostało rozporządzenie ministra skarbu o emisji 4 i pół proc. obligacji Banku Emisyjnego. S. A. Bank będzie emitował 4 i pół proc. obligacje na okaziciela opiewające na złote. Suma obligacji nie może przewyższać 200 mil. zł. Będą one emitowane serjami.

Jubileusz dziennikarza

ŁÓDŹ dn. 22,3.

Dzisiaj świat dziennikarski w Łodzi święci będzie niepowtarzalną uroczystość, przypadającą z okazji 25-lecia pracy zawodowej na polu dziennikarskim red. Andrzeja Nullusa.

Jest on przedstawicielem starszej generacji dziennikarskiej, łączącej sobą dawne z młodszymi laty.

Prace dziennikarskie i literackie Jubilata znamionują oprócz niezaprzeczonego talentu, sumienność i źródłowość.

Z okazji dzisiejszego jubileuszu Redakcja „ECHO” przesyła Jubilatu serdeczne życzenia dalszej owocnej pracy na niwie dziennikarskiej.

ZAWODOWA krawcowa przyjmuje do nauki kroju, naucza rysunków zasadniczych, modelowania i kroju dziecięcy. Opłata tygodniowo zł. 3. Gdańska Nr. 150, m. 29. lew. ofic.

POTRZEBNA zdolna prasowaczka do pralni Bergsona. Zgierska 15, w podwórzu.

DRZEWA, owocowe, parkowe, alejowe, krzewy ozdobne, winorośle, tui, cyprisy, świerki srebrne oraz wszelki materiał, potrzebny do zakładania ogrodów poleca Zakład Ogrodnictwa J. Stoiński Zdrowie Krakowska 42, dojazd 15.

KURSY kroju, modelowania szycia i robót ręcznych Marji Putowej Piotrkowska 103 parter 3 miesięczny kurs zaczynamy w marcu. Zapisy codziennie. Kończącym świadectwa ustalone przez władze szkolne. Niezamożnym ulgi.

SZARY CZŁOWIEKU, CZY WIESZ, że urzędnicy (czki) otrzymać mogą na wypłatę elegancie gotowe damskie płaszcze, męskie palta i ubrania, wełniane towary na suknie, komplety, płaszcze i kostiumy, wzorzyste jedwabne i bawełniane towary, firanki, kapy, tiul, i siatka, białe towary i dużo innych artykułów poleca Leon Rubaszkin, Kilińskiego 44, sklep frontowy. Najdogodniejsze warunki, najtańsze ceny.

ZŁOTO, srebro, kwity lombardowe kupuje i płaci najwyższe ceny J. Fijałko Piotrkowska 7.

LOKAL handlowy, nadający się na piwiarnię, jadłodajnię, sklep nabiału i t.p. wraz z przylegającym mieszkaniem do wynajęcia natychmiast. Wiadomość u dozorcy domu Traugutta 10.

MASZYNY Singera do mereżowania i dziurkowania nowy system, mało używany sprzedam zaraz. Wiad. Gdańska 3, w piekarni.

WRÓŻKA chiromantka, przepowiada najważniejsze fakty życia, wiedzy tajemnej Wysoka 33, oficyna, 2 piętro.

„NA RATY” ubrania i palta obstalunkowe z najlepszych towarów Bielskich i Tomaszowskich oraz najlepsza robota u Mendrowskich. Nowomiejska 5. Godziny od 6-8 wieczorem.

OTOMANE, garderobe, tapczan, leżankę, krzesła, stół, biurko stoliki rajdowe tanio i na dogodnych warunkach. Kilińskiego 160 Przeddzieki.

Małe miasteczko na Marysinie.
Budowa domków robotniczych

ŁÓDŹ dn. 22,3.

— Szeroką akcję budowlaną w Polsce prowadzi Towarzystwo Osiedli Robotniczych. Dowodem realnej pracy tej instytucji są liczne wyrostające w kraju na peryferiach, wielkich miast, całe maleńkie miasteczka.

Jedno z takich osiedli robotniczych mieszkaniowych powstaje w Łodzi na Marysinie 3-im. Budowę realizuje Tow. Osiedli Robotniczych. Podstawą jest tu Fundusz Pracy oraz Państwowy Fundusz Budowlany. W grę wchodzi Bank Gospodarstwa Krajowego, Fundusz Pracy, Dyrekcja Lasów Państwowych i Ubezpieczalnia Społeczna.

W dniu wczorajszym bawiła tam wycieczka prasowa, przed dziennikarzami rozpostarł się jakgdyby fragment małego miasteczka — osiedle robotnicze. Małe, przytulne, schludne i dość estetyczne prezentujące się domki zwracają uwagę.

Informacji udziela dyr. Strzelecki. Dowiadujemy się o planach TOR-u. Poznajemy rezultaty dotychczasowej pracy. Staje my przed pierwszą serją domków. Liczy ona 50 budynków. Wszystkie murowane, okoliczne płotkiem sztachetowym. ogródkami, mieszkaniami jasne, zaopatrzone w doskonałe stosunkowo okna. Każdy domek przeznaczony na dwie rodziny. Wejścia od dzielne. Izby niewielkie lecz schludne i wygodne.

Osiedle składa się z domków dwójki i trójki: nowego i starego.

Domek starego typu składa się z 2-ch pokoi kuchni i małej pralni zaś nowego typu z pokoju i kuchni na parterze i dwóch pokoi na piętrze.

POTRZEBNA zdolna prasowaczka Kilińskiego 168. Pralnia

PRZYBLĄKAŁ się pies - wilk. Do odebrania za zwrot kosztów. Ruda - Pabjanicka ul. Reymonta Nr. 48.

WYTWÓRNIA luster Fr. Turniaka, Łódź, — Pabjanicka 1. Poleca lustra i trema, przyjmując obstalunki na wyroby lustrzane oraz odświeża i przerabia stare.

NOWE MODELE!!!

RADJO
KOSMOS Typ K 84 i K 85

„PHILIPS” 55 A

Na rok 1936-37

JUŻ DO NABYCIA
w FIRMIE „RADJODOM”

Łódź, Piotrkowska 101, tel. 206-61.

Zgierz, St. Rynek 3.

Ostatnia Eskapada

Film o niesamowitej treści. Pierła Polskiej produkcji W. g. Józef Węgrzyn, Karolina Lubieńska Wiesł. Gawlikowski, Zbign. Staniawicz i in.

UWAGA: dnia 28 marca b. r. Wielka Premiera na ekranie

Dalsze szczegóły w afiszach.

AMOR

Pomorska 89,
Telefon Nr. 245-05.

AZEF

Film który wstrząsnął światem. Potężna opowieść filmowa o podłości ludzkiej. W rolach głównych: Olga Czechowa, Hilda Stolz, Fritz Rasp i in.

Ceny miejsc znizone. Początek w sobotę i niedzielę o 2.30 w poniedziałek i wtorek o 6 w. r. W Wielkiej Premiera na ekranie

na scenie z nowozaangażowanym pierwszym zespołem artystycznym jakiego jeszcze w Łodzi nie było.

PROWOKATOR!

ZDRADZAJ!
MORDERCA!

2-gi
obraz

Schorzeniom ślepej kieszki zapobiega się przez oczyszczanie jeden do dwóch razy w tygodniu przewodów w pokarmowych wypróbowanych naturalną wodą gorzką **FRANCISZKA-JÓZEFA** — jedna pełna szklanka rano naczeka. Zalecana przez lekarzy.

ECHA ZE STOLICY.

Żyć Warszawy w kilku wierszach

Ostatnio oddano do użytku w Warszawie trzy nowe gmachy rządowe. Mianowicie wykończono całkowicie budynek Ministerstwa Poczt i Telegrafów, dobudowano do gmachu Urzędu Pocztowego Warszawa II przy ul. Napoleona. Wczoraj rozpoczęto przeprowadzkę biur Ministerstwa Poczt i Telegrafów, które mieściły się do tychczas na najwyższym piętrze Urzędu Pocztowego, do nowej części gmachu. Wejście do Ministerstwa znajduje się więc obecnie od strony ul. Wareckiej. Je dnoznacznie ukończono przebudowę pałacu Biuła przy ul. Fredry, oraz budowę nowego gmachu od strony ogrodu Saskiego. Oba te gmachy pomieszczą biura Ministerstwa Spraw Zagranicznych. W chwili obecnej wykańczane są wnętrza obu gmachów oraz projektowane umeblowanie. Przeprowadzka biur Ministerstwa Spraw Zagranicznych do nowej siedziby odbędzie się w najbliższym czasie.

Wielkie wrażenie wśród członków ubezpieczalni społecznej w Warszawie, oraz w sferach lekarskich wywołała wiadomość o tem, że ubezpieczalnia społeczna postanowiła zlikwidować ostatecznie swój jedyny szpital, mieszczący się przy ul. Sołec. Zamknięcie tego szpitala nastąpi nieodwołalnie 1 kwietnia r. b. Jak wiadomo, w Warszawie jest brak szpitali i szpitalnictwo miejskie nie zawsze jest w stanie zapewnić miejsca wszystkim chorym. Likwidacja przez ubezpieczalnię własnego szpitala przy obecnym braku miejsc w szpitalach stołecznych w znacznym stopniu utrudni leczenie chorych ubezpieczalni. Likwidowany obecnie szpital istnieje od 15 lat i leczenie w nim jest postawione na wysokim poziomie.

W sierpniu r. b. przybywa do Warszawy wycieczka angielskich automobilistów. Przybędą oni okretem do Odyni, skąd wyruszą na tygodniową wycieczkę samochodową po całej Polsce.

Warszawa nie posiada odpowiednich budynków na urządzenie rozmaitych wystaw handlowych i przemysłowych. Sprawy budowy wielkiej hali wystawowej omawia się już od kilku lat. Jak wiadomo, początkowo projektowano halę taką zbudowaną na terenie przeznaczonym pod urządzenie międzynarodowej wystawy. Później postanowiono, że wystawę tej wielkości nie będzie, lecz, że należy jej teren przeznaczyć właśnie pod budowę hali dla rozmaitych wystaw ogólnokrajowych. Obecnie ta sprawa jest znowu aktualna. Powołano specjalny komitet, który ma opracować plan hali, wybrać teren i zebrać fundusze.

W powiecie warszawskim prowadzona jest obecnie energiczna akcja zadrzewiania dróg bitych. Obecnie powiat posiada ogółem tylko 550 km. dróg bitych w tem 250 km. zadrzewionych. Pod względem ilości posadzonych drzew mianowicie na drogach państwowych 9.236 drzewek i na samorządowych 4.680 drzew, — czyli razem 13.916 drzew na ogólnej długości 69 km. Koszt tej akcji wyniósł około 20 tys. zł. Wśród posadzonych drzew najwięcej było klonów jesionolistnych — 11.426, biały akacji 1.462, jarzębiny 600 i wierzby 429 sztuk. Drzew owocowych obecnie się nie sadzi wcale, wzdłuż dróg na terenie powiatu po nieważ w naszych warunkach klimatycznych drzewa często wymarzają po zimie, dając żywot bardzo krótki wskutek czego konieczna jest stała ich zamiana co pociąga za sobą wysokie koszty.

KRATECZKI.

Tłusta Kluska.

Gwałtowna dyskusja

Co tu dużo gadać, kiedy jednak poprawia się pogoda mianowicie. Jeszcze są w tej pogodzie pewne braki, ale wiadomo: lepsza taka pogoda, niż żadna. Lu dzie naturalnie są to istoty wybitne zdemo ralizowane i chcieliby od razu, żeby poprawa dotyczyła nie tylko pogody ale i sytuacji, ale marzenia tego rodzaju należą do kategorii tych, które się nigdy nie spełniają.

Będzie zawsze tak, jak jest. Pogódźmy się od razu z tą myślą, z tym faktem, a natychmiast będzie nam lepiej. Przeszłość narzekać kupcy, że zarabiają na to warze tylko 20 proc, kiedy dawniej, w okresie przedkryzysowym, zarabiali sto procent. Przeszłość narzekać politykerzy, że Hitler nie chce się całować z Flandrią, a Benito z Negusem.

I zresztą te złe czasy mają i swoją dobrą stronę, nadejdzie bowiem może dzień w którym byle pętaczyna, korzystając z okresu pomyślnych koniunktur dostał się gdzieś na stanowisko, wróci do właściwego, „macierzystego“ fachu chłopca biurowego, dzięki czemu utrzymana będzie słusna zasada: właściwi ludzie na właściwych stanowiskach. Ostatecznie przecież nie każdy musi chodzić do nowych lokali, kiedy może się położyć spać, co czyni obecnie z gorczyczą, wymyślając na złe czasy. Nie każdy musi sprzątać sobie do roku trzy lub cztery garnitury, zwłaszcza, że nie może sobie i tak sprawić nowego mózgu, a to jedynie byłoby dla niego wskazane i pożądane. Nie każda kobieta musi mieć na przyjęcie nową suknię, zwłaszcza, że nie suknie podnosi kobietę, lecz kobieta suknię.

Przed wojną ludzie zarabiali stosunkowo więcej niż obecnie i mimo to żadna Kasia nie „musiała“ nosić jedwabnych pończoch, ani jedwabnej sukni na niedzielę, tylko nosiła pończochy bawełniane, a sukienkę z satyny.

Chociaż utrzymanie ostatecznie staniało. A wtedy nie było jedwabnych pończoch dla wszystkich Maryś, wtedy były

gluptasek nie pijał konjaku, tylko czystą wódkę, palił „Renoma“ tylko w niedzielę, jego żona nie żądała latem wyjazdów nad morze a zimą w góry, tylko siedziała z kupą dzieciaków na podmiejskiej wsi i była szczęśliwa, gdyż i tam od biedy mogła zdradzić męża, jeśli tylko znalazł się amator.

I dlatego wówczas nie uważano, że jest kryzys. I dlatego, gdy mówi się bliźnim, że nigdy już nie będzie lepiej, że zawsze będzie tak, jak jest — powinni w to uwierzyć, a wtedy każdy zrozumie, że obecna sytuacja jest normalna.

Innego zdania są naturalnie panowie przemysłowcy. Z dwóch względów. Im ciągle się wydaje, że zarobek na metrze towaru w cenie 20 złotych powinien wynosić 12 złotych, i dlatego także, że ludność „musi“ kupować więcej. A ludność wcale nie chce więcej kupować, gdyż jest jej zupełnie obojętne, czy fabrykant X, lub Y. zarobi więcej czy mniej. I jeśli pan Y. zbankrutuje, to ludności jest to całkiem obojętne, gdyż z pewnością znajdzie się szybko pan Z. który zbankrutowaną fabrykę kupi i będzie ją dalej prowadził, a robotnikowi jest najzupełniej obojętne, w czyjej pracuje fabryce, byle tylko pracował.

PRZYTOK.

Chaim Kluska prowadził rozmaite interesy handlowe. Takie i owakie. Przy interesach, jak to przy interesach, denerwował się, kłócił, a że był bardzo tłusty, więc wyglądał dość komicznie w momentach nieco dramatycznych.

Zdarzyło się, że Kluska załapał na ulicy jednego z swych kontrahentów, Izidora Birenbauma. Zaczęli się kłócić, przy czym w pewnej chwili Izidor odepchnął się do Kluski:

— Uj — uj, taka tłusta Kluska i tak się rzuca, jak ryba a nie kluska.

Kluska zdenerwował się i pobił pana Izidora. Rezultat: 50 złotych grzywny lub 10 dni aresztu.

Jerzy Krzeciński.

SENSACYJNY WYNALEZK 1936 r. I
AUTOMAT—6-cio mm. szybkostrzelny, najl. konstrukcji, wyrzucający sam gilot, strzelający do celu metalowymi kulami lub drobnym strumieniem płaczą, oksydowany, synt. „Sportowy“, zabezpieczony przed kradzieżą i nasadem w demu i podróży, huk ogłuszający. Stanowi rewolucję w dziedzinie broni i jest precyzyjnej konstrukcji. Nie zacię się, nie psuje i może służyć na długie lata. Cena zł. 6,95, 2 sztuki 13,50. Stop. Wg. r. 27, Setka kul „Flober“ zł. 3,65. Szestocieczka do lufy bezpłatnie. Pozwolenie policyjne nie potrzebne. Wysłać na listowne zamówienie. Płaci się przy odbiorze. Adres: Przedst. fab. br. „MONTRE“, Warszawa 1, Pl. Napoleona, skr. 827 E

Orgie sekretarza gminy.

Ukarany defraudant.

Z Kołomyi donoszą:

Przed trybunałem karnym w Kołomyi toczył się proces przeciw sekretarzowi gminy zbiorowej Tyszkowce w powiecie horodeńskim, oskarżonemu o nadużycie władzy urzędowej. Sekretarz ten, nazwiskiem Wacław Trębicki został przyjęty w ub. roku na to stanowisko, a pochodzi z Tomasza Lubelskiego. Po kilku tygodniach urzędowania dowiedział się inspektor samorządowy Zyg. Strusiński, że sekr. Trębicki w lokalu gminy urządza ococone orgie z koryntjankami i pijatyki. Wobec tego inspektor oraz starosta powiatowy z Horodenki zwrócili mu uwagę

na niewłaściwość takiego postępowania, lecz hulanki

trwały w dalszym ciągu.

W krótki czas potem inspektor Strusiński przeprowadził lustrację gospodarki gminnej i stwierdził, że Trębicki, który ściągając wszelkie podatki, opłaty gminne i t. d., kwoty tych do ksiąg nie wpisywał i je sobie zabierał. Przed sądem śledczym Trębicki bronił się w ten sposób, że defraudację usprawiedliwiał chorobą nerwową na tle syfilistycznym (!), która przyprawiała go często o utratę pamięci.

Sąd skazał defraudanta na rok bezwzględnej więzienia.

DLA KOBIET

środek ochronny pod gwarancją nieszkodliwy.

Zgłoszenia: Zakłady Farmaceutyczne „SAMARIT“ Warszawa, Wronia 69.

„Jedrek” z Pabjanic — as komunistów

posiedzi dłuższy czas w więzieniu.

SIERADZ 22.3. Zawdzięczając czujności policji politycznej w Zdunskiej Woli w lutym 1935 roku został zatrzymany u niejakiemu Ignaczka, mieszkającemu Pabjanic Andrzej Koziróg, pseudo Jedrek. Jak się później okazało Koziróg jest okręgowym instruktorem partji komunistycznej na powiaty: łódzki, łaski, sieradzki i kaliski, dwukrotnie karany za działalność wywrotową.

Na rozprawie Kaliskiego Sądu Okręgowego w Sieradzu zawezwano urzędników policji politycznej z Łodzi, Pabjanic, Zdunskiej Woli i Kalisza z zeznań których wynika, że Koziróg prowadził żywą i energiczną działalność w swej partji, zawijał w jacejki komunistyczne jeździł po miastach i miasteczkach całego

okręgu, wydawał odezwy do robotników, próbował nawiązać kontakt z żołnierzami 29 p.p. w Kaliszu. Między innymi urządził w Pabjanicach loterię. Wziął od swego sekretarza rower wartości 70 zł., biletów zrobiono na sumę 200 zł. z czego 100 zł. miało być dla partji, 30 zł. na libację, a pozostałe 70 zł. miało zapłacić należność za rower.

Jako ostatni świadek zeznawała matka jego Stanisława, która oświadczyła, że synowi dawała drobne kwoty pieniężne z otrzymywanej zapomogi Czerwonego Krzyża miasta Pabjanic.

Sąd po wysłuchaniu mowy prokuratora i adwokatki z Łodzi skazał Andrzeja Koziroga na 8 lat więzienia darując mu na mocy amnestji 2 lata i 10 miesięcy.

Gdy buchalter podejmuje się funkcji czyszciciela...

POLOWANIE NA GAZONIE.

Zduniska-Wola 22 marca.

Niedobrze, gdy szewe piecze ciastka, a cukiernik szyje buty. To stare przysłowie da się zastosować w całej pełni do p. R. D. księgowego jednej z publicznych instytucji naszego miasta, który w zbyt daleko posuniętej gorliwości podjął się funkcji czyszciciela miejskiego.

Mianowicie p. D. przed paru dniami podjął się wybierania psów, biegających po gazonie przed gmachem biura.

Szef pana D. pożyczł od swego brata — aptekarza flower dla ciepłoty kotów, pożerających słowiki. Flower ten znajdował się w biurze.

Pan D. przejęty nową rolą, zamiast księgować, czatował na zdobycz. I oto, pewnego dnia przed południem, gdy stracił już nadzieję na szczęśliwe w tym dniu łowy, wpada na trawnik piękny rasowy wyżeł.

Pan D. zawołany myśliwy wypadł z flowerem z biura i ocenił, że zdobycz jest godna strzału.

Pocziwy wyżeł na widok myśliwego

zatrzymał się i wesoło merdał ogonem. Nie powstrzymało to jednak pana D., który zmierzając do nieprzeczuwanego nie psa i wypalił.

Biedny pies zaskowyczał i po dowieczeniu się do domu padł nieżywy.

I tu dopiero zaczyna się tragedia.

Pan D. wrócił do biura syt chwałą, gdy nagle uszu jego doszedł straszny krzyk z gabinetu szefa. Poznał tam głos brata szefa i okrzyki: „Hycel nie myśliwy, drogo zapłacicie za wyrządzoną mi krzywdę i stratę“ itd.

Okazało się, że właścicielem zabitego wyżyła, był brat szefa pana D., który nie przezwyciężając nie złości wypożyczył swego czasu flower. Pierwszą ofiarą był właśnie jego własny pies, wartości około 500 zł. którego wychowywał od szczeniaka z prawdziwą namietnością dobrego myśliwego.

Oczywiście sprawa znajdzie epilog w sądzie i niefortunny myśliwy drogo, zdaje się zapłaci za strzelanie w śródmieściu do psa myśliwskiego.

Skarb w czarnej pończosze

nie przynosi szczęścia.

Z Inowrocławia donoszą:

Dzieci szkolne z Wierchosławic, w powiecie inowrocławskim, znalazły na dworcu w pobliżu ustępów kolejowych za winiarką, w którym były pieniądze.

„Skarb“ zawinięty był w czarną pończochę i skarpetkę męską oraz bibułę. Przy otwarciu okazało się, że w zawiniątku by

ło 650 zł. gotówki, a mianowicie 33 — 10-złotówki, 45 — 5-złotówek i 51 — 2-złotówek.

Przy badaniu „skarbu“ okazała się, że wszystkie monety były fałszywe. Przy puszczeniu porzucił je tam jakiś fałszerz, czując, że jest ścigany lub może ścigać na siebie jakieś podejrzenie.

RADJO-KĄCIK.

DZIŚ, niedziela, 22 marca. RASZYN.

9.00 Sygnał czasu i pieśń wielkopostna

9.03 Gazetka rolnicza

9.15 Programy lokalne

9.40 Dziennik poranny

9.50 Programy lokalne

10.00 Transmisja nabożeństwa z kościoła św. Jakoba w Toruniu

Około godz. 11.10 (po nabożeństwie):

Programy lokalne

11.57 Sygnał czasu

12.00 Hejnał

12.03 Programy lokalne

12.15 Poranek muzyczny z Katowic

W. pierwsze około g. 13: Fragment

siuchowski

14.00 „Narodzinie małego synaczka w małym puszczańskim dworzyńszczy“ — rozdział z pierwszego tomu powieści Zofii

Kossak p.t. „Krzyżowcy“

14.20 Programy lokalne

15.15 Gawędy o konstytucji

(Katowice, Łódź i Wilno nadają audycje lokalne)

15.45 „Na przybicie“ — dialog

(Łódź nadaje audycje lokalną)

16.00 Chwilka pytań — pogadanka

16.15 Programy lokalne

16.50 Słuchowisko p. t. „Piotr Piaskin“

17.25 Programy lokalne

17.30 Koncert z sali restauracyjnej Hotelu „Bristol“ w wykonaniu małej orkiestry

Polskiego Radia

19.40 Wiadomości sportowe lokalne

19.45 Co czytać?

20.00 Koncert orkiestry marynarki wojennej — z Gdyni przez Toruń

20.45 Wyjatkę z pism Józefa Piłsudskiego

20.50 Dziennik wieczorny

21.00 Na wesolej lwowskiej fali

21.30 Goście w Objezierzu — feljton z Poznania

21.45 Wiadomości sportowe ze wszystkich

rozgłośnień P. R.

22.00 Koncert z Krakowa

22.30 Programy lokalne

Łódź, jak Raszyn, oraz:

9.50 Program na dzień bieżący

12.03 Repertaż o „Podwózkach muzykantów“ opowie i muzykantów przedstawi

Benedykt Stefanski

14.20 Koncert żytych

15.20 Muzyka z płyt

15.45 Feljton podróżniczy — wycieczkowy

p.t. „Lodowanie w Zakopanem“ — wypowie red. Wł. Kezielski

16.15 Koncert reklamowy

16.30 Kącik humoru i muzyka wesoła z płyt

17.25 Program na dzień następny

19.40 Łódzkie wiadomości sportowe

22.30—23.00 i 23.05—23.30 Muzyka taneczna z płyt

—0:0—

PONIEDZIAŁEK, 23 MARCA, RASZYN.

6.30 Pieśń poranna

6.38 Pobudka do gimnastyki

6.34 Gimnastyka

7.20 Dziennik poranny

7.30 Programy lokalne

8.00 Audycja dla szkół

8.10 Przerwa

KOMUNIKAT

WAGONS - LITS//COOK, Piotrkowska 68, tel: 170-70.

Do LONDYNU od 4 do 18 kwietnia zł. 360

Do BRUKSELI od 4 do 18 kwietnia zł. 280

PRZEZ 7 MÓRZ Wycieczka morska od 12 czerwca do 3 lipca zł. 400

Bilet wyjeźdźcy na Olimpiadę. Dokładne szczegóły i prospekty

Pasporty ulgowe do Austrii i Czechosłowacji.

Ulgowe bilety do Paryża i Brukseli

Polskie Biuro Podróży „ORBIS“
Oddz. w Łodzi, Piotrkowska 65
tel. 101-01, 101-29

2 wycieczki do Brukseli
4/IV—17/IV
15/IV—29/IV
Cena zł. 275

Wielkanoc na polskim w JURACIE
10/IV — 14/IV
Cena ryczałtowa 5-dniowa zł. 45.—

Przez 7 mórz
WYCIECZKA MORSKA
S/S KOŚCIUSZKO
12/VI—3/VII Cena zł. 400.—

PRZ
Czy
niew

Łódź, 22
Ubezpiecz
budowała w s
wym gmach
wym ambulato
głównie spo
wa w ubezpie
został wykońc
mógł służyć p
Bardzo powo
chomione a n
od wielu już l

Zarząd Mi
złatał obecnie
czenia znaczny
miedzy innemi
wiązkę z tem
wą opiekę zd
nowych oby
ających w ka
czenia higienicz
potrzebne są
publiczne prze
ce i ogólne.

Teren, na k
czalni leży b
dzielnic.

Tam więc
nowe placówk

W gmachu
niez po dokup
wanych terenó
rych kwalifikow
ambulatorja.

W związku
dzi zamierzał
zawieć niewyko
ni Spółecznej i
zdrowotnych t
najokropniejszy
miasta.

Na przeszk
jednak brak n
pu

śro

Nie można

MŁO
TO

TR
OE
NAD
CZO
NIA
PU
TO

PUDE
C

TR
OE
NAD
CZO
NIA
PU
TO

TR
OE
NAD
CZO
NIA
PU
TO

TR
OE
NAD
CZO
NIA
PU
TO

TR
OE
NAD
CZO
NIA
PU
TO

TR
OE
NAD
CZO
NIA
PU
TO

TR
OE
NAD
CZO
NIA
PU
TO

TR
OE
NAD
CZO
NIA
PU
TO

TR
OE
NAD
CZO
NIA
PU
TO

TR
OE
NAD
CZO
NIA
PU
TO

TR
OE
NAD
CZO
NIA
PU
TO

TR
OE
NAD
CZO
NIA
PU
TO

TR
OE
NAD
CZO
NIA
PU
TO

TR
OE
NAD
CZO
NIA
PU
TO

PRZED INKORPORACJĄ CHOJEN... Czy nie lepiej byłoby oddać miastu niewykończony gmach Ubezpieczalni?

Łódź, 22 marca.
Ubezpieczalnia Społeczna w Łodzi w budowie w swoim czasie w stanie surowym gmach w którym miały być urzędy, nie ambulatoria. Wobec braku kredytów, a głównie spowodu reorganizacji lecznictwa w ubezpieczalniach — gmach ten nie został wykończony, gdyż nie będzie już mógł służyć pierwotnemu celowi.

Bardzo poważne sumy zostały ujęte w budżecie na niewykończony gmach stoi od wielu już lat

bezużytecznie.

Zarząd Miejski w Łodzi postawiony został obecnie wobec konieczności wyłączenia znacznych terenów podmiejskich z planu budowy gmachu. W związku z tym zmuszony jest wziąć pod uwagę opiekę zdrowotną kilkadziesiąt tysięcy nowych obywateli przeważnie ubogich, którzy w katastroficznych wprost warunkach higienicznych. Dla tych obywateli potrzebne są nowe ambulatoria przeciwgruźlicze przeciwweneryczne przeciwjagielne i ogólne.

Teren, na którym stoi gmach Ubezpieczalni leży blisko nowoprzedzielonych dzielnic.

Tam więc można byłoby urządzić te nowe placówki higieny społecznej.

W gmachu tym można byłoby również po dokupieniu sąsiednich niezabudowanych terenów, urządzić szpital dla chorych kwalifikowanych przez projektowane ambulatoria.

W związku z tem Zarząd Miejski w Łodzi zamierzał nabyć lub choćby wydzierżawić niewykończony gmach Ubezpieczalni Społecznej i przystosować do potrzeb zdrowotnych tej najuboższej, żyjącej w najokropniejszych warunkach ludności — miasta.

Na przeszkodzie tych zamierzeń stoi jednak brak niezbędnych na cele wykupu

środków pieniężnych.

Nie można również ryzykować dal-

szych wkładów na wykończenie gmachu, o ile nie byłaby zagwarantowana miastu długoletnia możność użytkowania aż do amortyzacji poniesionych kosztów.

Powstaje zagadnienie, czy dla Ubezpieczalni Społecznej nie opłacałoby się zrezygnować ze swej własności na rzecz — temsamem stwarzałoby korzystniejsze warunki lecznictwa dla ubogich swej gminy — temsamem stwarzałoby korzystniejsze warunki przyszłym członkom Ubezpieczalni Społecznej w Łodzi.

Działalność zresztą miasta i Ubezpieczalni stale się zacieśnia. Z pomocy bowiem Ubezpieczalni korzysta głównie ludność uboższa,

dopóki ma pracę.

Z chwilą utraty zarobków — opiekę nad tymi obywatelami miasta roztaczają władze miejskie.

Niemna wprowadzie prawnych podstaw do przekazywania majątku jednej instytucji społecznej na rzecz drugiej muszą one

przytem własne cele i potrzeby mieć na względzie. Ale skoro jedna z tych instytucji nie może użytkować posiadanego majątku nieruchomego, bo go do swych zadań nie potrzebuje, druga zaś nie może go użytkować, bo na kupno zbyt drogą dzierżawę nie może sobie pozwolić w dzisiejszym ciężkim pod względem finansowym okresie — czyż nie nasuwa się tu logiczne rozwiązanie i zgodnie z poczuciem obowiązku społecznego aby gmach ten oddać miastu

potrzebom tej samej biednej ludności, która będzie z niego korzystała mniej korzystnie dla siebie sytuacji życiowej?

Władze miejskie które pragnęłyby skorzystać z tego nieruchomego majątku Ubezpieczalni na majątek ten przecież w łwiej części zostały utrzymywane przez kilkanaście lat członków Ubezpieczalni w swych szpitalach przy stawce szpitalnej o 50 procent niższej od kosztów własnych.

— 00 —

Pierwsze oryginalne zdjęcia z japońskiej rewolucji wojskowej.

Tak się zaczęło: 1) Zbuntowani żołnierze przed przejdym policji w Tokio, gdzie przez cały czas rewolucji mieściła się ich główna kwatera.

Kiedy poczekalnia na Bałuckim Rynku otrzyma kiosk i skrzynkę pocztową?

Łódź, 22. III.

Jednym z najruchliwszych punktów Łodzi jest bezsprzecznie Bałucki Rynek. Ścisłej mówiąc poczekalnia Kolej Dojazdowych, gdzie z jednej strony przystają dalekobieżne wagony tramwajów miejskich a z drugiej przyjeżdżają i odjeżdżają pociągi linii zgierskiej, ozorkowskiej i aleksandrowskiej. Przez perony tej poczekalni przewijają się w ciągu dnia dziesiątki tysięcy osób które albo spieszą do pracy albo wracają po jej ukończeniu do domu. Każdy z tych pasażerów spieszy się a ma często do załatwienia drobną sprawę pocztową jak nadanie listu, kupno znaczków, nadanie depeszy itp. Zagrańca, a nawet gdzieśindziej w Polsce taki węzłowy punkt otrzymałby napewno urząd pocztowy.

Łódź jednak i pod tym względem jest upośledzona. Urząd pocztowy mieści się o pół kilometra przy bocznej ciemnej uliczce Dworskiej, zamiast przy Bałuckim Rynku, a poczekalnia pozbawiona jest na wet zwyczajnej

skrzynki pocztowej, do której trzeba biegać do leżącej po drugiej stronie ruchliwej ulicy apteki.

Czyżby rzeczywiście samodzielność tego dzikiego głównego urzędu pocztowego była tak ograniczona, że nie może bez Warszawy zdecydować tak błażej sprawy, jak umieszczenie skrzynki pocztowej w poczekalni?

Dyrekcja Kolejek Dojazdowych napewno nie będzie ze swej strony robiła żadnej trudności, a przy dobrej woli poczty, możnaby nawet dojść do porozumienia w sprawie otwarcia w tem miejscu kiosku pocztowego.

— 00 —

Gracja

Strażak: — Ona nie może zapomnieć, że była kiedyś tancerką.

Popierajcie Czerwony Krzyż!

MYDŁO BEBE SZOFMANA

NAJLEPSZE, BO SPECJALNE DLA DZIECI

Oobecne systemy szkolnictwa zawodowego prowadzą rzemiosło do upadku. ALARMY KÓŁ RĘKODZIELNICZYCH.

Łódź, 22 marca.

Rozwiązania obecnego katastrofalnego położenia gospodarczego należy szukać na różnych płaszczyznach. Wśród nich nie najmniejszą wagą jest sprawa wyprowadzenia na lepszą drogę rzemiosła i zapewnienia w ten sposób rozwoju tej zasadniczej gałęzi gospodarstwa narodowego.

Dla rzemiosła trzeba zrobić bardzo dużo. W dzisiejszym stanie rzeczy jest ono upośledzone

ponad wszelką miarę.

Wygórowane stawki podatkowe, utrudniające życie prępsy biurokratyczne i konkurencja żydowska bynajmniej nie wyczerpują zł, które się nagromadziło nad głowami rzemieślników. Plagą bardzo dokuczliwą jest też obecny sposób kształcenia młodzieży rzemieślniczej.

Z kół rzemieślniczych idą alarmy wskazujące na to, że przedewszystkiem szkoły zawodowe

nie stoją na właściwym poziomie.

Szkoły rzemieślnicze uczniom swym nie dają całokształtu wykształcenia zawodowego. O praktyce zawodowej dają uczniom bardzo mgliste pojęcie.

Fatalny stan szkolnictwa zawodowego idzie w parze ze zmniejszaniem się ilości terminatorów, uczących się rzemiosła u poszczególnych mistrzów, mających prawo szkolenia. Mistrzowie nie chcą przyjmować uczniów, ponieważ rzemieślnik nauczający terminatora zmuszony jest ponosić za niego szereg świadczeń, ubezpieczać od wypadków, wykupywać świadectwo wyższej kategorii itp. Rzemieślnicy unikają tych wszystkich kłopotów, spotęgowanych jeszcze tem, iż muszą od pierwszej chwili przyjęcia terminatora do swego warsztatu płacić mu tak, jak robotnikowi wykwalifikowanemu, przynoszącemu pożytek warsztatowi.

Aby złemu zaradzić, izby rzemieślnicze zabiegają o znówelizowanie ustawy, normującej sprawę nauczania rzemiosła i przekształcania obecnego typu szkół rzemieślniczych. Stoją one na tem stanowisku, iż nauka fachu winna się odbywać przedewszystkiem praktycznie, w warsztacie u rzemieślnika, pobierającego opłatę za naukę, na drugiem zaś miejscu należy postawić teorię, wykładaną obecnie w szkołach zawodowych. Wysłuwane są wnioski, ażeby uczęszczać kilka razy w tygodniu do szkół, zapoznających go z teoretyczną stro-

na niezbędnych dla danego zawodu umiejętności.

Wysuwane są także projekty, ażeby sprawę nauczania rzemiosła u mistrzów podporządkować Ministerstwu Oświaty, a nie, jak to, ma miejsce dotychczas, Ministerstwu Przemysłu i Handlu i Min. Opieki Społecznej. Obecnie bowiem z nieuzasadnionych zupełnie względów, terminator, uczący się danego fachu, uważany jest za młodocianego pracownika, którym opiekują się w sposób wysoce dla rzemieślnika krzywdzący, inspektorzy pracy.

NISKA CENA — DOGODNE RATY SPECJALNE WARUNKI SPRZEDAŻY

POŻYCZKE NARODOWA

udostępniają najszerzszemu kołom publiczności nabycie doskonałych odbiorników ECHO

Blitz Informacje i sprzedaż w sklepach radiowych: Łódź — Black-Brun, Piotrkowska 104, Berkowski i Szmidt, Piotrkowska 125, Zakłady Radiotechn. W. Piłkowskiego, Piotrkowska 101; Kallus — B-eia M. i Z. Jastrzębscy, ul. Piłsudskiego, T. Melanowski i S-ka, ul. Piłsudskiego 14; Kozim — Radiosprzet, 3 Maja 22; Gierz — Zakłady Radiotechn. W. Piłkowskiego, Stary Rynek 3.

SPRZEDAŻ za POŻYCZKE NARODOWĄ w POWYŻSZYCH SKLEPACH lub bezpośrednio

PZT PAŃSTWOWYCH ZAKŁADACH TELEJRAJOTECHNICZNYCH w Warszawie, Grochowska 26/34

BÓL UCIEKA

SPRÓBUJ
DZIS WIECZÓR
TEGO NIEDRO-
GIEGO ŚRODKA DOMOWEGO

— gdy się zanurza
zbołałe, zmęczone
nogi w tej łienowej
kąpieli

Niemaj już czerwoności i podrażnienia pomiędzy palcami, niemaj już odleków, nagniotków, stwardnienia — spuchnięcia, palenia i zapalenia. Należy najwyżej kapieć w aptecce, sklepie aptecznym lub perfumeryjnym paczkę Saltrat Rodell. Wypaść do ciepłej kąpieli nożnej w dostatecznej ilości, by woda nabrała wyglądu mleka. Ułga przychodzi po 3-eh minutach. Saltrat Rodell wydalana jest, przywraca czynny, obieg krwi i usuwa całkowicie ból. Szczegółowy wynik jest gwarantowany w każdym wypadku lub pieniądze zostają zwrócone. Skład główny: Ł. Nasierowski, Warszawa, Kaliska 9.

Gdy Marszałek Piłsudski przemawiał w Pabjanicach. Dawni rewolucyjni patryoci w nędzy.

PABJANICE 22. III.

Mało kto chyba dziś wie o tem że w Pabjanicach w latach 1898 — 1905 kilka lat przebywał Marszałek Piłsudski — który jako działacz w pracy rewolucyjnej — patryotycznej brał udział w zebraniach pabjanickich działaczy rewolucyjnych na których wygłaszał wielkie i porównujące przemowy, nawołujące do walki z caratem i jego sługami o wolną i niepodległą Polskę. Największe zebranie konspiracyjne miało miejsce w roku 1898 i odbyło się w lesie karolewskim pod Pabjanicami gdzie wobec 600 uczestników zebrania Marszałek Piłsudski, po raz pierwszy przebywający w Pabjanicach jako mówca — wygłosił mowę rewolucyjną — patryotyczną.

Po tem zebraniu Marszałek Piłsudski nocował w Pabjanicach w mieszkaniu ówczesnego działacza robotniczego Nowaka Józefa w domu przy ul. Nowy Świat 7 z którym spał na jednym łóżku i skąd na następny dzień odprowadzony został w tysiącu pabjanickich współtowarzyszy idei do lasów tuszyńskich

Cała historia chmurnych i krwawych dni jakie przeżywały Pabjanice w latach rewolucyjnych będzie tematem najbliższego go odczytu radiowego który wygłosi prelegent p. Popa Berna'a z Pabjanic

Słowa niniejsze mają za zadanie zwrócić uwagę oświeconych czytelników że byli działacze rewolucyjni z Pabjanic, którym szczęśliwy los pozwolił wyświadczyć przysługę i udzielić pomocy przysługę Wodzowi Narodu tj. Nowak Józef i Wiśniewski Adam którzy stanowili asystę Marszałka znajdują się w skrajnej nędzy zapomniani przez społeczeństwo i or gana które winny pamiętać o faktach — dziś już historycznego znaczenia.

W roku ubiegłym obaj starcy mieli za miar udać się pieszo do Warszawy z prośbą do Marsz. Piłsudskiego o udzielenie im jakiegokolwiek źródła utrzymania — Niestety, śmierć Wodza pokrzyżowała ich plany. Ponieważ ich obecna sytuacja nadal pozostaje bez zmian Nowak i Wiśniewski podjęli swą postanowili kontynuować w roku bieżącym i tym razem mają udać się do P. Prezydenta.

Marynarze, wierni rządowi budują barykady na ulicach Tokio

Towar pływa - a szef nie?

POPŁOCH NA STARÓWCE.

Żeby wykonywać jakiś zawód trzeba się na nim znać. Trzeba mieć odpowiednie kwalifikacje. Żeby zostać szefem, trzeba zdać specjalny egzamin i uzyskać „prawo jazdy”. Rzemieślnik musi zdać egzamin cechowy. Doktor musi skończyć uniwersytet.

Od kupców nie wymagano dotychczas żadnych kwalifikacji. Kupiec mógł być każdy. Lecz oto ma wyjść wkrótce ustawa o kwalifikacjach dla kupców. Żeby być kupcem, trzeba będzie zdać egzamin na kupca. Wiadomość ta wywarła wielki niepokój na Starej Miście.

— Co to jest? Co to znaczy? Co to będzie? — głowią się kupcy i snują przy stolikach kawiarnianych rozmaite domysły.

— Pewno założą specjalne kursy dla kupców.

— Ale czego nas będą uczyć?

— Zależy od branży. Handlujący rybami będzie się musiał uczyć pływać.

— Co pan mówi? Dlaczego?

— Dlatego, że wstyd, żeby jego towar umiał pływać a on nie.

— Co pan wygaduje?... Więc handlujący serem szwajcarskim będzie się uczył śmiedzieć, bo jego towar śmiedzi?

A handlujący świniami będzie musiał być świnia. A sprzedający ciastka będzie musiał być słodki i mieć krem na wierzchu?

— Ja wiem? Wszystko jest możliwe.

— Nie zwracaj pan głowy! Według pana, jak ktoś handluje lampami, to musi umieć sam wiesić na suficie i się palić?

Zartyl!

— A jak pan myślisz? O jak egzamin tu chodzi? Czego nas będą uczyć?

— Tyle wiem, co pan! Może nas będą uczyli tańczyć!

— Pocz?

— Nie wiesz pan, Urząd Skarbowy ma różne pomysły. Może oni zaczną urządzić wieczorki dla kupców, którzy nie płacą podatków?...

W tańcu się człowiek rozkołysa i chętniej płaci. Pan na przykład jesteś winien za obrotowy. I pan dostajesz od urzędu zaproszenie na wieczorek. Stawienictwo obowiązkowe. Pan przychodzi, do pana robi oko jakś paranka i pan nie wie, że to jest

TRZY AFORYZMY

o kobiecie.

Sila charakteru jest jednym z uroków, które podbijają prawdziwe serce kobiece.

(Stendhal).

Kobiety pamiętają pierwszy pocałunek, gdy mężczyźni zapominają o ostatnim.

(Remy of Gourmont).

Nie pojmuję, jaką silą posługują się kobiety, aby przeprowadzić zawsze swoją wolę, gdyż mimo istoty i swojej słabości zwyciężają nieustannie.

(Balzac).

O dwa słowa za wiele.

Przedwczesna radość.

Wszystko zapowiadało się jaknajlepiej. Scenariusz był bardzo oryginalny, reżyser znany ze swej pomysłowości, aktorów do braliśmy wprost idealnych, wszystko było gotowe, gdy nagle, jak piorun z jasnego nieba spadła na nas hłobowa wieść: niema pieniędzy.

Byliśmy bliscy rozpacz... Nie było rady. W ostatniej chwili, bank, który nas miał finansować, zorientował się, że nie ma pieniędzy, które mu się zdawało, że ma.

Zgromadziliśmy się na naradę, choć wiedzieliśmy zgóry, że nic z tej narady nie wyjdzie. Jak niema pieniędzy, to niema z próżnego i Salomon nie naleję!

Narazie zebranie polegało zasadniczo na tem, że kolejno każdy z nas, wyrażał głośno, trapiący nas problemat:

— Skąd wziąć forsy?

Na co wszyscy chórem odpowiadali:

— Głupia sytuacja!

Trwało to chyba z półtorej godziny, aż w głowach naszych zaczęły kiełkować takie pomysły jak: sprzedać za życia nasze trupy do prosektojum, napisać na bank, wynaleźć sposób przerabiania słomy na złoto i temu podobne „inteligentne” wynalazki.

Nagle woźny zaanonsował niejakiego pana Łapczyka. Łapczyk?.. Czy to nie ten Łapczyk — krezus z Alei Batorego? Innego chyba niema w stolicy. Naturalnie, prosił!

Pan Łapczyk był bardzo elegancko ubrany, co mu nie przeszkadzało być matym, przydkiem.

— Panowie, moje uszanowanie.

— Witamy łaskawego pana.

— Nie będę wiele gadał. Wiem, że znajdujecie się panowie w trudnej sytuacji.

— Hm, hm, — próbowałem nadrobić

egzekutorka. I pan z nią tańczy, pan jest zachwycony i jak ona mówi: „Dziubdziuś, postaw kolację”, to panu nie wypada odmówić. Wy idziecie do bufetu i wtedy ta paniusia mówi:

— Kolacja będzie kosztowała najmniej 50 zł. Zapłać pan to lepiej na pierwszą ratę podatku obrotowego.

Przy bufecie jest od razu kasa i pan moższ płacić...

— Idź pan! Głupstwa pan gadasz!

Poeta pan jesteś.

— To czego nas będą uczyć?

— Może, jak zarobić?

— Warjat. Kto dziś potrafi tego nauczyć. Był jeden, co umiał. Stawiski. Ale się zastrzelił.

— A teraz kochani słuchacze opu-

szczam się na spadochronie.

Transmisja z eteru

Transmisja z eteru

— A teraz kochani słuchacze opu-

Próba z muchą

Wynalazek pana Sylwestra.

P. Sylwester Fliszek cztery razy był już żarzony, doświadczając więc ma du- że i uchodził wśród kolegów za autorytet w sprawach kobiecych.

To też, gdy w restauracji rozmowa po trzeciej butelce wódki zeszła na kobiety, głos zabrał p. Sylwester.

— Kobieta naturalnie, którą za żonę chcesz wziąć — tłumaczył towarzyszom, — powinna mieć ładną twarz, żeby było na co popatrzyć zgrabne figure, żeby było za co wziąć i dobre serce. Ale trzeba pamiętać, że duże znaczenie ma także samo u kobie- ty oddech czyli powietrze.

Moja na przykład pierwsza narzeczona i figure miała niezgorzszą i facjatę taką, że tylko patrz i się kochał, ale z oddechem była kiepska.

Czy to z zepsutego żołądka, czy ze zgnębzonego zęba, taki miała stęchły oddech, że jak chuchała na muchę, to każda jedna trupem padła.

Kochałem ją, powiadałem wami, wielką miłością. Ale jak mnie przy pierwszym pocałunku chuchała w nos, cała miłość ze mnie uciekła, zwałem, jakby mnie kto go- nił i do fryzjera musiałem wpaść, żeby mnie wodą kolońską skropił.

Na oddech więc, chłopaki, trza bardzo trwać, bo to mała rzecz, ale w pożyciu małżeńskim dotkliwa.

— Nie zawsze można odrzuć poznać! — zauważył jeden ze słuchaczy. — Trudno powiedzieć kobiecie, żeby w nos chuchała.

— W nos nie trzeba — wyjaśnił p. Sylwester. — Jest lenny sposób. Z tą muchą co już wam mówiłem. Złapiesz muchę i ka- żesz kobiecie na nią, niby dla kawału, chiu chiu. Jak muchę zamroczy, to znaczy oddech kiepski. A jak mucha dalej dryga to znaczy, że niebezpieczeństwa wielkiego niema!

— A teraz kochani słuchacze opu-

szczam się na spadochronie.

można się żenić...

Widzicie naprzykład tę kobietę, co z face- tem w kącie siedzi? Na niej zrobimy próbę.

P. Sylwester upolował muchę i podszedł chwiejnym krokiem do wskazanej kole- gom niewiasty.

— Chuchnij pan! na muchę — poprosił.

— Czego pan chcesz? — mruknął gale- wnie towarzysz zaczepionej niewiasty.

— Przecież mówię wyraźnie! Żeby ta pani na muchę chuchała. O naukowy ekspe- ryment się rozchodzi.

Towarzysz niewiasty nie czekał na dal- sze wyjaśnienia tylko rąbnął p. Sylwestra w ucho. Koledzy p. Sylwestra skoczyli mu na pomoc, poturbowali obrońcę niewiasty, p. Kazimierza Zająka i zwiłali. W taki spo- sób tylko p. Sylwester stanął przed są- dem oskarżony o pobicie pana Z. Ponie- waż świadkowie zeznali, że p. Sylwester nie był — sąd go uwolnił.

Samodzielny

a dla mnie porcja grochówki.

Ukazuje się wreszcie hrabia Zofjowicz elegancki, rasowy mężczyzna z pańskim spojrzeniem.

— Panie hrabio, przychodzimy tu z ra- mienia firmy Filmord. Zdarzyło się nam nieporozumienie. W ostatnim naszym fil- mie już nakręconym, jedna z osób wymie- nia nazwisko pana hrabiego. Doniedawna myśleliśmy, że to nazwisko w rzeczywisto- ści nie istnieje. Teraz za późno już prze- robić scenę — aktor jest w Ameryce, de- koracje są rozebrane... Gdyby pan hrabia chciał nam pozwolić na użycie swego na- zwiska — jeden, jedyny raz...

— A nie, nie nie, niema mowy.

— Gotowi jesteście na odszkodowa- nie...

— Powtarzam, że niema nawet mowy Skończone... Ale, ale... ciekaw jestem, co to się o mnie mówi w tym filmie?

Ziemia podo mną zdrząta. Zebrałem się jednak na odwagę.

— O parę słów... mianowicie — hra- bia Zofjowicz jest... hm... hrabia Zofjo- wicz jest... — dokończyłem ledwo dosły- szalnym szeptem.

Ku memu zdziwieniu hrabia się nagle rozpromienił:

— Więc to się mówi o mnie? Dosko- nale, ależ to prawda! Przekłeta Lidja, któ- ra mnie zdradza. Tak, niech się wszyscy dowiedzą, co ona za gagatek, niech pa- nowie jeszcze dorzucą — zdradza go Lidja Piórkowska, ależ to wspaniałe, do grobu będę wdzięczny!

Nazajutrz w południe przyszedł pan Łapczyk.

— Przybywam po odpowiedź. Czy są pa- nowie zdecydowani na mój warunek?

Reżyser nie hamował swego entuzjaz- mu:

— Ależ naturalnie, zresztą hrabia Zo- fjowicz niema nic przeciw temu, naod- wrót, jest zachwycony...

Garbusek nagle zzieleniał:

— Ach więc on jest tem zachwycony? Więc nie z tego! Zegnam panów, muszę znaleźć sobie inną drogę

— Hm, hm, — próbowałem nadrobić

— Hrabia Zofjowicz żyje i jest ogólnie szanowany. Nie nawidzę go, bo mi zdumiał jedną kochankę, która go te- raz zdradza — skolei na prawo i na lewo. Chcę żeby całe miasto wiedziało o jego wstydzie, to będzie moja zemsta.

Widząc wahanie na naszych twarzach dodał:

— Daję panom czas do namysłu. Jutro w południe przyjdę po odpowiedź.

Wyszukaliśmy gorączkowo adres hra- biego Zofjowicza i udaliśmy się doń, ja z reżyserem, w nadziei że może uda się załatwić sprawę polubownie, ofiarując od- szkodowanie.

Pałac, wytowna służba, wspaniałe obrazy, drogie dywany, broje przodków na ścianach beczenna broń inkrustowana, taki magnat nie potrzebuje naszego od- szkodowania!

Artystycznie potargana doktorowa.

Dobra klientka zakładu fryzjerskiego.

Coraz gorzej w zakładzie fryzjerskim pana Ignacego. Gości coraz mniej, konkurencja coraz większa.

W damskim salonie jeszcze jako tako. Fryzura w życiu kobiety odgrywa ważną rolę. Są jeszcze niezłe klientki, jak na przykład młoda doktorowa.

W południe każe się uczesać, zaodnu- lować, a wieczorem wpada znowu.

— Panie Ignacy! Proszę mnie artysty- cznie potargać.

I kiedy Ignacy patrzy zdumiony, dok- torowa wyjaśnia:

— Pokłóciłam się z mężem i chcę w nim wzbudzić zazdrość. Niech myśli, że wracam ze schadzki. Ale muszę być zgrabnie potargana, żebym ładnie wyglądała.

— Ehl! — wzdycha tęsknie pan Igna- cy. — Żeby takich warietek chodziło wię- cej po świecie, toby fryzjer mógł wyżyc.

W męskim salonie interesy są znacz- nie gorzej. Coraz więcej panów goli się w domu.

Całe szczęście, że są na świecie łysi. Bo łysi bardzo dbają o resztki swych o- włosi.

Dwóch ma takich stałych klientów pan Ignacy. Jeden ma 37 włosów, drugi 49.

Pan Ignacy zna już te włoski napamięt. Pamięta numer kolejny każdego.

Siedemnasty włoszek szanownego pana oświł. Wartoby przyfarbować.

Albo:

— Pan szanowny życzy sobie prze- dział między dwudziestym, a dwudzie- stym pierwszym włoskiem, czy o dwa włoski dalej?

Ostatnio interesy w męskim salonie zupełnie się popsuły. I pan Ignacy dla za- chęcenia klienteli musiał wywiesić nowy cennik:

„Golenie tylko 15 groszy!”

Co robić? Trzeba przecieżyć żyć.

Ale pana Ignacego aż serce boli, żeby za robotę, za mydło, za serwetkę, za wo- dę kolońską, za wszystko razem brać 15 groszy.

I gdy gość wejdzie, zawsze coś do ra- chunku dochodzi.

— Ile płacę? — pyta ogolony klient.

— 45 groszy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

„Golenie tylko 15 groszy!”

Co robić? Trzeba przecieżyć żyć.

Ale pana Ignacego aż serce boli, żeby za robotę, za mydło, za serwetkę, za wo- dę kolońską, za wszystko razem brać 15 groszy.

I gdy gość wejdzie, zawsze coś do ra- chunku dochodzi.

— Ile płacę? — pyta ogolony klient.

— 45 groszy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

— Jaki? Przecież na wystawie wyra- źnie pisze 15!

— Tak proszę szanownego pana. Sa- mo golenie tyle kosztuje. Ale ja szanowne go pana jeszcze skaleczyłem. Ałun był po- trzebny, jodyna... A to kosztuje 30 gro- szy.

NIEZWYKŁE ODKRYCIE UCZONYCH. ZARAŻLIWE BRODAWKI.

Rola skóry w chorobie raka.

W stanie Iowa i Kansas znaleźć można na skórze żyjących tam dziko królików zwyczajne brodawki. Na jednym zwierzęciu znaleźć można od jednej do dziesięciu takich brodawek na karku, na wewnętrznych powierzchniach od łub na brzuchu. Są one przeważnie zrogowaciałe, ciemne, wielkości grochu lub czasem nieco większe i z łatwością dają się ze skóry zdrapać.

Pozostaje wówczas mała, krwawiąca rana, która zbliznia się szybko, bez śladu. Częściej jednak na miejscu zdartej brodawki wyrasta wkrótce nowa. Brodawki te można z łatwością przenieść z jednego królika na innego, a to przez roztrącenie brodawki na skórze drugiego zwierzęcia. Tajemniczy zarazek, wtarty w skórę, wywołuje w ciągu kilkunastu dni pojawienie się charakterystycznego pęcherzyka skórno-go, który w krótkim czasie zamienia się na typową brodawkę.

Brodawkami królików zainteresował się przed dwoma laty doktor Richard E. Shope z Instytutu Rockefellera w Princeton. Ponieważ zaś Instytutowi, noszącemu tak szanowne nazwisko nie brak jest środków finansowych, więc dla zaspokojenia ciekawości pana Shope sprowadzono mu natychmiast

75 dzikich królików ze stanów Iowa i Kansas do jego laboratorium. Jedenaście spośród 75-ciu sprowadzonych zwierząt, pokryte było brodawkami. Niektóre króliki miały tylko jedną lub dwie, inne miały ich więcej, jedno zwierzę zaś pokryte miało literalnie cały kark i brzuch małąmi brodawkami.

Badania doświadczalne, wykonane przez doktora Shope wykazały co następuje: Brodawki, które raz wyrosły, pozostają przeważnie przez długie miesiące (albo i przez całe życie królików) bez zmiany — wyjątkowo tylko same odpadają. Nie wpływają one w najmniejszym stopniu na zdrowie zwierzęcia. Brodawkę można wyciąć, rozetrzeć na miazgę, zmieszać z wodą i przefiltrować przez filtr z nieglazurowanej porcelany, zatrzymujący wszystkie widzialne zarazki. Przejrzysty jak woda klarowny płyn w ten sposób uzyskany zawiera tajemniczy zarazek: wtarty w skórę zdrowego królika, wywołuje po upływie sześciu do 12-tu dni pęcherzyk, który w krótkim czasie zamienia się na charakterystyczną brodawkę.

Ten sam płyn natomiast, wstrzyknięty pod skórę lub do brzucha, nie wywołuje żadnych objawów choroby. Odkrycie pana Shope nie było sensacyjne, oddawna już bowiem wiadano o tem, że brodawki skórne można u zwierząt lub u człowieka przenieść bez trudności za pośrednictwem filtratów, przejrzystych jak woda i nie zawierających żadnych widzialnych zarazków.

Kronikami doktora Shope zaintereso-

wał się jednak Peyton Rous jeden z najslawniejszych dziś badaczy raka na świecie. Rous i jego współpracownik Bread są członkami Instytutu Rockefellera w Nowym Jorku. Na swe życzenie otrzymali — słoik szklany wypełniony brodawkami. Brodawki te wcielali w skórę królików i wywołali w krótkim czasie charakterystyczne brodawki.

Teraz jednak wpadł Rous — stary badacz który już „zrobił” na raka — na oryginalny pomysł by taką brodawkę w całości wyciąć, pokrajać nożykami na małe kawałki i... wsunąć pod skórę zdrowemu królikowi. Shope pokazał wprawdzie że filtrat z brodawkami który przecieże ów tajemniczy zarazek zawiera wywołuje u nowych zwierząt tylko wówczas brodawki jeżeli się go wtartę w samą — skórę. Ten sam filtrat wstrzyknięty pod skórę

nie daje żadnego efektu.

Rous jednak uparł się by wstrzyknąć pod skórę nie filtrat lecz miazgę z całej brodawki. I wówczas ku niebywałemu zdumieniu samego Rousa i jego wiernego pomocnika Breada okazało się że wszczepiona pod skórę brodawki królika mała brodawka rozrosła się w ciągu paru tygodni do olbrzymich rozmiarów i w ciągu trzech miesięcy zabiła zwierzę. Sekcja wykazała że miazga tej brodawki po wszczepieniu jej pod skórę zamienia się na raka.

W krótkim czasie przekonali się Rous i Bread że zjawisko to nie jest wyjątkowym lecz regułą. Brodawka wszczepiona w samą skórę wywołuje taką samą brodawkę która przez całe życie zwierzęcia pozostaje bez zmiany. Ta sama brodawka wszczepiona pod skórę zamienia się na śmiertelną raka.

„The Journal of Experimental Medicine” ukazał się pierwszy artykuł Rousa i Breada o ich sensacyjnych badaniach.

W tym samym czasie jednak zupełnie niezależnie od badań Rousa i Breada (które trzymane były podówczas jeszcze w ścisłej tajemnicy) zaobserwowali badacze w Instytucie Pasteura dziwne zjawisko. Rak myszy tak zwany mięsak, dotychczas od trzydziestu lat uważany za chorobę dla myszy absolutnie śmiertelną — przeszczipiany był w Instytucie podobnie zresztą jak we wszystkich innych laboratoriach świata na zdrowe myszy pod skórę. Wszczepiony pod skórę rozrasta się w krótkim czasie do ogromnych rozmiarów zabijając zwierzę w ciągu

trzech do czterech tygodni.

Otóż badacze wpadli wówczas na pomysł wszczepić ten sam nowotwór w minimalnej ilości nie pod skórę ale wprost do samej skóry myszy. Okazało się wówczas ku ich niemałemu zdziwieniu że — śmiertelny dotąd rak wywołuje w tych warunkach zwyczajną „brodawkę” która po upływie kilku tygodni bez śladu znika

Nawiasem wspomnieć należy że z tą chwilą zwierzę staje się już odporne na raka.

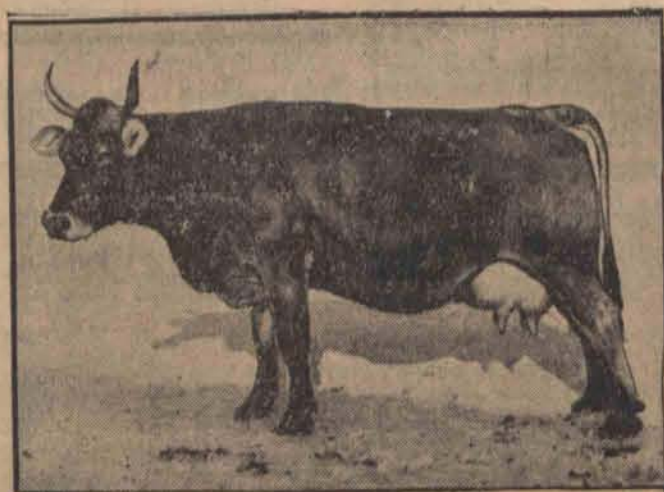
W Instytucie Rockefellera w Nowym Jorku przekonano się że brodawka wszczepiona pod skórę (lub do brzucha) zamienia się na raka. Równocześnie zaś przekonano się w Instytucie Pasteura że śmiertelny rak zamienia się na zwyczajną brodawkę jeżeli wszczepiony zostanie w niewielkiej dawce

do samej skóry

Z badań tych wyciągnąć możemy następujące wnioski: 1) rak jest chorobą infekcyjną (ale w zwyczajnych warunkach niezarazliwą podobnie jak na przykład niezarazliwa jest zapalenie płuc); 2) w większości przypadków choroba raka ma przebieg bardzo łagodny, przybierając postać naprzekład brodawki albo brodawczaka 3) kapitalną rolę w chorobie raka odgrywa skóra i wreszcie 4) przy czyną raka jest prawdopodobnie zarazek tak mały iż stojącemu nam dziś do dyspozycji mikroskopami nie jesteśmy w stanie go zobaczyć.

—O—

Na melodję „Szechity”.

Jakże tak można bez wstydu, wasmość panowie postowie mówić o przodach i zadach publicznie — przy biłogłowie.

Poproście wiały dać trudno, człowiek z podziwu się kładzie, że Sejm zamienił się w rzenie, że Duch rozprawia o... rzedzie.

Gdy czytasz przebieg dyskusji błędna ze strachu aż twarze, że to nie posły gadają, lecz kaci i perwerslarze.

Wasmość pan poseł Rubinsztal zawiał się mocno na tyły, nerwus go zli ischlatius i tyłom pragnie pruć żyły.

Tymczasem huczek w obozach nad rytuałną zawieją, że mocny stabszemu ustąpił i krowy i woły się śmieją.

ROM.

Podziwiam panią Prystorkę, że bije mocno w wieżę, że stawia świetnie swój wniosek i że przy przodach nie mdleje. Duch jej wtórnie jak może, z sensem, wigorem, zacięciem, w imię litości powiada: — trzeba ogłaszać przed rżnięciem. Sprzeciwia się temu zawzięcie kontr — zgłasza zaraz swe wnioski, minister gleby i zboża nie książe — lecz Poniatowski. Nie wiem, czy dobrze ja robię, że tę uwagę uронię, boję się, że Poniatowski jeszcze w E(1)sterze utonie...

Jedno z pism paryskich ogłosiło konkurs na nowelę z pieniędzmi nagrodami pierwsza nagroda wynosi 3.000 franków druga 2.000 trzecia — 1.000 i osiem tysięcy do 500 franków

Wiadomość o konkursie powtórzono w piśmie trzykrotnie umieszczając odpowiednie ogłoszenie wśród innych drobnych ogłoszeń. Mimo to w ciągu dwóch tygodni redakcja francuskiego pisma otrzymała

52,347 nowel do oceny

Liczba ta wywołała przerażenie. Paryska zamieszcza na ten temat kawał komentarze. Oto co pisze o tem znany publicysta francuski Rene Paux:

— „Pomijam już pracę jury które będzie musiało przejrzeć około 300 tys. stron ileż czasu trzeba będzie użyć aby to wszystko przeczytać?...

Ala nie to jest najokropniejsze stwierdzenie publicysta francuski. Gorsze stokroć jest to że przeszło 50 tys. osób obojętne, zważonych ponętnymi nagrodami i perspektywą zdobycia sławy wieczy że posiada talent i zabrało się do pisania nowel

Na napisanie wzorowej noweli pozostawiono im trzy tygodnie czasu. Żaden z ubiegających się o nagrodę nie jest prawdopodobnie zawodowym pisarzem żaden z

gatunkiem najtrudniejszym

ze względu na ograniczony teren papieru, konieczność koncentracji umiejętności rozplanowania tematu i efektywnego zakończenia. Niewiele nawet wśród znakomitych pisarzy mogło dorównać w dziedzinie nowelistycznej takim prawdziwym mistrzom krótkich opowiadań jak Boccaccio, Hoffmann, La Fontaine, Voltaire, Bracia Grimm, Perrault, Andersen, Dickens, Balzac, Edgar Poe, Maupassant, Czechow i inni.

Nikt prawdopodobnie spośród owych 52,347 autorów nie zastanawiał się nad tem że pisanie nowel jest nie tylko czynnością mechaniczną

lecz również sztuką

W dodatku sztuką trudną i odpowiadającą. Większość ludzi wyobraża sobie że sztuka pisania polega tylko na tem że się bierze wieczne pióro odpowiednią ilość papieru i zaczyna się pisać wesołą smutną, podróbniczą, naukową lub psychologiczną historję mniejszą z tem zmysłową czy też rzeczywistą byleby była ciekawa i frapująca. Kompozycja nie ograżwa żadnej roli i w tem tkwi straszne niebezpieczeństwo jakie odsłonił ów paryski konkurs.

Łatwość zdobycia sławy w pierwszym okresie powojennym przy pomocy mało wartościowych wyczynów grafomani skłoniła wśród wielu przekonanie, że sztuka jest cyrkowym kuglarstwem — gdzie zwycięzca jest ten kto okaże się sprytniejszym.

Przyjacielskie oceny obniżyły znacznie poziom smaku artystycznego i stworzyły olbrzymi proletaariat artystyczny, który zdycha z głodu, lecz nie weźmie się do uczciwej pracy bo jest o sobie

zbyt wysokiego mniemania

—O—

PODSŁUCHANE

NIEPOROZUMIENIE

Do mleczarni wpada zirytowana klientka i krzyczy:

—Cóż to jest?... Żądam odszkodowania!.. Kupiłam u pana jajka a tam już są przecieże małe kurczęta!.. Kto wie jak długo stara na nich siedziała!..

— To wykluczone. Ja jestem zawsze na miejscu, a żona moja jest sama w sklepie. Skąd ona miałaby na to czas?..

Czy jesteś członkiem L.O.P.P.?

ski: — Chwileczkę! Pozbieram swoje rzeczy.

Nie czekając na odpowiedź, pobiegł do miejsca, w którym malował. Złożył stół, zamknął pudło z farbami, zawinął skończony obraz i po chwili już siedział na koźle.

— Malarz... — rzekła dziewczyna jakby do siebie.

W tonie głosu można było wyczuć podziw i szacunek.

Ossowski jechał ostrożnie. Konie jeszcze nie uspokoiły się całkiem, prztem czuły obcą rękę.

Dziewczyna siedziała, tuląc do siebie dzieci i od czasu do czasu wołała:

— Teraz na prawo!... Przez most i na lewo!... Znow na lewo!

Ossowski jechał, jak mu kazała i myślał:

— Do tej pory nie wiem, jak się nazywa... Blondynka czy brunetka? Przy takiej cerze napewno blondynka! Miss Maud z Colombo była też blondynka, ale „platynowa”, ta jest, oczywiście, prawdziwa!.. Szkoda tylko, że miała trochę wystające zęby... Naturalnie miss Maud!

Znow na lewo.

Doskonale. Mijali Hotel Europejski. — Tu mieszkam — wskazał batem. Dziewczyna pasknęła śmiechem.

— Dlaczego pani się śmieje? — zapytał Ossowski.

— Bo siedzi pan bokiem, bawi mnie rozmowa i wogóle zachowuje się jak prawdziwy woźnica. W moim narzeczu rodzinnem taki pan nazywa się „fiakier”.

(d. c. n.)

LUDWIK WOHL

JAD NIENAWIŚCI

Powieść współczesna

3

STRESZCZENIE POZATKU:

Artysta — malarz Dominik Ossowski malował widok morza z jodzą malajską na pierwszym planie, kiedy nagle rozległ się turkot kół i usłyszał pędzący lekki powóz. Z narażeniem życia zatrzymał konie. — Woźnica — Malajczyk ucieki, a w powozie znalazł dwoje dzieci. Po chwili zjawiła się panna, ich opiekunka.

Nie pomylił się, bo już po chwili parzyły bardzo poważnie i jakby z szacunkiem na jego twarz, oczekującą potem. — Czy to pan...? — zapytała po angielsku i nie dokończyła, wskazując ręką na powóz.

Dominik Ossowski uważał, że każdy inteligentny człowiek musi znać angielski i dlatego zaczął uczyć go się pilnie, jak tylko wstąpił do Akademii Sztuk Pięknych. Wiele zrozumiał teraz.

— Tak — odpowiedział krótko. Dziewczyna pokławiła głową, a raczej hełmem, spod którego widać było tylko część twarzy.

— Uratował pan Pitta i Ketty — powie działa i raptem z tej oczu pociekły łzy.

W tej chwili przysnął spokój, z takim trudem przywrócić dzieciom.

Zaczęło różowe, do niego przytoczyło się natychmiast niebieskie i teraz podwoiło zawodzenie wtórowało bezgłośnie płaczowi dziewczyny.

Z pewnością Ossowski nigdy nie wyglądał tak głupio, jak w tym momencie.

Niemna nie straszniejszego na świecie, jak łzy młodej pięknej dziewczyny.

— Ależ, proszę... proszę pani... niech się pani uspokoi! — mówił jakając się bezradnie: — Przecież... nie się stało!.. Wszystko szczęśliwie się skończyło!..

Nic nie pomagalo.

Przestąpił z nogi na nogę, wypowiedział jeszcze kilka bezładnych słów pocieszenia i z tym samym skutkiem.

Ponury filozof Heraklit mówi, że... „wszystko przemija”, więc i to się skończyło.

Dziewczyna odjęła ostatecznie chusteczkę od oczu i wstrząsnęła energicznie głową:

— Pan mus. uważać mnie za zupełną warjatkę!

— Ależ nie, proszę pani — zapewnił grzecznie Ossowski.

W takim razie za histeryczkę... — do dała niespokojnie.

— Nic wspólnego... słowo daję... — przysięga młody malarz i dokończył w myśli, spoglądając ukradkiem na swój strój: — Ależ wyglądam, psiekrew!..

Czuł się nie-wojko, nawet fatalnie.

Pomyślał trochę i powiedział:

— Pani jest prosto zdenerwowana.

Nic dziwnego zresztą, bo...

— ...bo mogło być znacznie gorzej.

Siabło mi się robi, gdy o tem pomyślę. — Spojrzała wokół: — A gdzie się podział Kassius?

— Kto, proszę pani?

— Kassius, woźnica.

Ossowski wzruszył ramionami.

— Jeśli biegnie, nie zmieniając do tej pory tempa, to już musi być na wschodnim wybrzeżu Pędził, jak opętany. Zda je mi się, wogóle...

— Czy pan wie, że on wyrzucił mnie z powozu? Tak wyrzucił!.. — Zwróciła się raptem do dzieci: — No, Pitt... Ketty, dość! Słyszycie?... Bo nie dostaniecie cze koldały ani jabłek!

To wywarło magiczny skutek: różowe opus... do natychmiast piastki, niebieskie u śmiechnęło się przez łzy.

— Wyrzucił z powozu? — powtórzył Ossowski: — Naumyslnie?

— Kto panu powiedział?... Oczywiście że nie. Po tamtej stronie tuż przed mostem jest ostry zakręt... Akurat wstałam, bo chciałam przesadzić Ketty...

— W takim razie dlaczego on uciekł?

— Zapytał Ossowski.

— Bo jest idjota i tchór! — wyrzuciła dziewczyna na jednym tchem.

— Bravo! zawołał młody malarz.

Dziewczyna podobała mu się coraz więcej.

— Poza tem pozwolił, by konie ponio

SPORT.

BRAMKARZ MUSI BYĆ PRZYGOTOWANY
na wszelkie ewentualności przy chwytności piłki.

Angielskie piłkarstwo ma obecnie dużą, ale przykrą sensację. Donoszą już o tragicznej śmierci bramkarza Sunderlandu, Jamesa Thorpe, który w kilka dni po meczu Sunderland z Chelsea zmarł w następstwie cukrzycy.

Sensacyjną jest w całej tej sprawie decyzja sądu, umarzająca sprawę po przeprowadzonym śledztwie. Sąd stwierdził, że śmierć bramkarza nastąpiła wprawdzie następstwem długotrwałej choroby, ale że ostre atakowanie bramkarza na meczu Sunderland — Chelsea przyspieszyło tę śmierć.

Sąd jednak wezwał angielską asocjację piłkarską do nakazania sędziom baczniejszej kontroli ostrej gry, celem uniknięcia podobnych wypadków na przyszłość. Prokurator zgodził się z tem, przyczem jednak oświadczył, że sędzia kierował meczem bardzo niedbale.

Nie dziwnego, że ta decyzja sądu wywołała olbrzymie wrażenie, ponieważ są w niej pośrednio zawarte ciężkie zarzuty. Przestąpienie śladków wykazało, że bramkarz Thorpe otrzymał w dniu meczu injekcję insuliny, wobec czego nie powinienby zasadniczo wogóle grać w tym meczu. Thorpe pozostawał już od dłuższego czasu w lecznicy spowodowanej cukrzycą, został jednak niedługo wypuszczony ze szpitala jako wyleczony. Lekarze — rzeczoznawcy stwierdzili, że kontuzje, jakie odniósł bramkarz Thorpe w czasie wspomnianego meczu, nie spowodowały wprawdzie śmierci, ani jej nie przyspieszyły, mogły jednak mieć nieprzychylny wpływ na rozwój choroby. Śmierć nastąpiła bowiem w pierwszym rzędzie następstwem cukrzycy, która spowodowała atak sercowy. Thorpe został pokonany przez graczy w zamieszaniu podbramkowym, gdy rzucił się na piłkę. — Urzędnicy policyjni określili grę jako niezmiernie ostrą.

Najciekawsze, że nie przesłuchano ku zdziwieniu władz sportowych, sędziego meczu, który przebieg w tym wypadku byłby świadkiem najważniejszym. Aż do całkowitego wy-

jaśnienia sprawy nie będzie on narazie sędziował żadnych meczów.

Słynny reprezentacyjny bramkarz angielski, Hibbs, oświadczył w wywiadzie prasowym, że bramkarz musi być przygotowany na wszelkie ewentualności przy chwytności piłki. Hibbs nie chce nic słyszeć o kontynentalnej interpretacji przepisów, odnoszących się do bramkarza, mimo, że odniósł sam już kilkakrotnie kontuzje. Grał on tylko w reprezentacji Anglii 30 meczów we wszystkich częściach świata i uważa, że atakowanie bramkarza przez napastników jest zupełnie zrozumiiałe.

Ojciec zmarłego bramkarza przesłał związkowi list, w którym oświadczył, że nie ma żalu do nikogo. Wie on, że syn jego zmarł następstwem długiej choroby a wypadek na meczu był właśnie tylko nieszczęśliwym wypadkiem, który z tą śmiercią nie miał nic wspólnego.

Związek angielski ustanowił mimo wszystko dla całkowitego wyjaśnienia sprawy specjalną komisję, w skład której weszli: prezes i wiceprezes związku oraz prezes ligi angielskiej. Wszyscy trzej panowie liczą razem 240 lat, nie brak im więc doświadczenia.

W Angli dają się obecnie słyszeć głosy proponujące, aby zabronić atakowania bramkarza w chwili, gdy znajduje się on na ziemi.

Ponieważ jednak w Anglii uważa się właśnie rzucanie się na ziemię przez bramkarza za niebardzo „fair” sposób gry, proponuje się, aby w tym wypadku sędzia dyktował rzut rożny.

Tragiczny wypadek bramkarza Thorpe znajduje jeszcze swe echo w parlamencie angielskim. Naskutek interpelacji pewnego posła wezwany został minister spraw wewnętrznych, aby na przyszłość sędziowie nie ogłaszali wyroków, odnoszących się do osoby, która poprzednio nie została wogóle przesłuchana. Chodził, jak wiemy, o sędziego piłkarskiego nieszczęśliwego meczu.

—0:0—

Artretycy muszą czuwać

aby nie dopuścić do stałych bolesnych cierpień, które w niektórych wypadkach mogą doprowadzić nawet do kalectwa. Ziola magistra Wolskiego ze znak. ochr. „Reumosa”, zawierające niezmiernie rzadką roślinę chińską Schin-Schin ła-

godzą bóle, regulują przemianę materii, dlatego też stosuje się je w cierpieniach artretycznych, reumatycznych i bólach ischiasu.

Wytwórnia: Magister Wolski, Warszawa, Złota 14.

„Wielkie pranie”.

BIELIZNA W WORECZKACH.

Nawet w dobrze zorganizowanym gospodarstwie pranie, a szczególnie tak zwane „wielkie pranie” wywołuje zazwyczaj dużo zamieszania w ustalonym porządku dnia codziennego. Dlatego należy się do niego z góry przygotować.

Nawet w najmniejszym gospodarstwie powinno znajdować się na nią odpowiednie, oddzielne pomieszczenie, jeżeli nie mamy jakiegoś specjalnego urządzenia, zastąpimy je specjalnie na ten cel uszytymi workami, które umieścimy chociaż na jakimś wieszadle w przedpokoju. Worki będą miały napisy: bielizna stołowa, bielizna pościelowa, bielizna osobista, bielizna dziecięca itp. Zazwyczaj nie doceniamy konieczności oddzielania naprzykład białej stółowej od białej pościelowej i osobistej, na co powinniśmy bezwarunkowo uważać ze względów przede wszystkim higienicznych.

Przed praniem należy brudną bieliznę posegregować i zapisać, aby mieć nad nią odpowiednią kontrolę.

Teraz jeżeli chodzi o terminy „wielkiego prania” to uzależniamy je od ilości domowników i ilości posiadanej bielizny. W każdym razie nie należy zbyt długo przechowywać brudnej bielizny, gdyż zastarzałe plamy wymagają silniejszej reakcji w czasie prania, a w ten sposób bielizna ulega przedtem zniszczeniu. W wielu domach garnitury bielizny sto-

łowej, używane przy specjalnych okazjach, wracają do szaf, czy szuflad splamione. Upranie takiego odświętnego garnituru odkłada się zwykle do odpowiedniej chwili, która każę na siebie czekać nieraz długie tygodnie. Jest to nie wskazane, szczególnie przy plamach, pochodzących od wina, owoców, czarnej kawy herbaty. Plamy tego typu wymagają natychmiastowego i umiejętnego usunięcia a nieraz możnolnego wywabiania. Przy zastarzanych musimy stosować ostro środki, które wpływają ujemnie

na trwałość nitek tkanin.

Bardzo często bielizna ma rdzawe plamy powstałe z różnych przyczyn, jak nieodpowiednie naczynie, w których układamy wilgotne sztuiki, miednicze blaszki z odtłuszczonej polewa, guziki metalowe, sprzączki itp. To też wydajac bieliznę do prania, trzeba zwrócić baczną uwagę na jej stan. Sztuki splamione rdzą wyłaczyc wywabiac z nich plamy, a dopiero wówczas wlażyć je do ogólnego prania. A to dlatego, że plamy rdzawe udziela się i plamą w praniu inne sztuiki.

Wszelkie uszkodzenia należy właściwie naprawiać przed upraniem, a w każdym razie przed prasowaniem.

Prawidłowa konserwacja bielizny sprzeciwia się zasadniczo niszczycielskiemu sposobowi odświeżania bielizny stołowej gorącym żelazkiem. Plamy i brud przypierają się łatwo i wymagają następnie zbyt energicznego prania.

Po wyprasowaniu bielizny sprawdza my ją na podstawie spisu i natychmiast chowamy na miejsce, aby nie straciła ze swojej wspaniałej świeżości.

W ten sposób uregulowane „wielkie pranie” oszczędzi wielu kłopotów i nieprzyjemności.

—0:0—

3.95

Dalsza zniżka cen!

Zamów tylko u nas Istotnie BROWNING MAGAZYNOWY 6-ego mm., wyrzucający sam grzy po każdym wystrzale, strzelający do celu metalowymi kulami lub grubym, Zapewnia bezpieczeństwo osobiste. Cena wraz z eleganckim futerałem skórzanym 4.95. Karta na broń niepotrzebna. Automat 6-mio strzałowy 17.95 100 sztuk naboju metalowych słarmowych 3.65. Wysyłamy za załączeniem pocztowym. Adres: Przedstawicielstwo Fabryki Broni i amunicji.

„MAGAZYN SZWAJCARSKI”, Warszawa, Cieszcza 7, oddział 49

Dziś wielki marsz...

Niedziela w światku sportowym.

Program niedzielnych imprez sportowych przedstawia się następująco:

W WARSZAWIE:

Na boisku Warszawianki o 11.30 drużynowy bieg naprzelaj na 5.000 m. dla stowarzyszonych i niezrzeszonych o pułk naczelnika Forsysa, o godz. 11 odbędzie się bieg naprzelaj pań na 1.500 mtr.

Na boisku Warszawianki o 11.30 mecz piłkarski Warszawianka — CWS. o 15-ej mecz koszykówki Legia — KPW (Pruszków).

W krytej pływalni YMCA o 17-ej eliminacyjne zawody pływackie przed meczem z Austrią.

W teatrze Ateneum o 10.30 akademii sportowa klubów robotniczych Warszawy

W gmachu Cyrku o 12-ej mecz bokser ski Skoda — Gwiazda W ramach tego

meczu odbędzie się spotkanie Rotholc — Czortek.

W lokalu Orkanu o 12-ej mecz bokser ski Orkan — Fort Bema.

W lokalu Skry o 17-ej czwórmecz zapasniczy Legia — Elektryczność — Prąd — Skra.

W KRAJU:

W Łodzi marsz na trasie Łódź — Zgierz — Aleksandrów dla uczczenia pamięci Marszałka Piłsudskiego.

W Krakowie mecz piłkarskie Garbaria — Cracovia i Wisła — Naprzód Lipiny, zawody lekkoatletyczne w hali, bieg naprzelaj na 2.000 mtr. i szkolne zawody pływackie.

W Poznaniu mecz piłkarskie Warta — Giedania i Legia — TKS.

We Lwowie dokończenie olimpijskich eliminacji szermierczych, mecz piłkarski Pogoń — Hasmona i mecz pływacki AZS — Hasmona.

W Wielkich Hajdukach mecz piłkarski Ruch — Pogoń Katowice. W barwach Ruchu walczyć będzie Wilimowski.

W Zakopanem zakończenie zawodów narciarskich o memoriał im. Wycickiego.

W Jarosławiu ogólnopolskie zawody konne.

W Wilnie mecz piłkarski Smigły — Garbaria.

W Toruniu mecz bokser ski Ruch (Wielkie Hajduki) — Gryt.

W Sopotach międzynarodowy turniej ping-pongowy z udziałem „Polaków”.

ZAGRANICĄ:

W Tallinie bokserzy Polonii grają z miejscowym zespołem.

W Wiedniu mecz piłkarski Austria — Czechosłowacja.

W Berlinie drużynowy bieg leśny z udziałem 900 zawodników.

—0:0—

Skład Apteczny

położony w najlepszym punkcie miasta wyrobioną lepszą klientelą, pięknie urządzonej z prywatnym mieszkaniem i ogrodkiem spowodu wyjazdu

do sprzedania

za sumę zł. 15 000 łącznie z towarami. Miaso powiatowe ze stacją węzłową, szkoły i przedszkola. Mieszkańców około 30 000. Oferty nadsyłać do administracji „Kuryera Łódzkiego” dla „Magistra”.

KALJO — SZEMATY najnowsze do samodzielnej budowy od 60 gr. do 1 zł. oraz ze strojne komplety, części dostarcza „Technika” Warszawa, Elekoralna 30. Firma chrześcijańska.

SEONECZNE, pokój z kuchnią do wynajęcia. Ulica Wapienna 45 (dojazd 3).

ZAKŁAD fryzjerski p. f. „Leon” Limanowski 66 wykonuje trwałą ondulację aparatem parowym za zł. 7.

BUDKA z węglem i drzewem natychmiast do sprzedania ul. Suwalska 15.

PRAKTYCZNE przeszkolenie, teoretyczne wiadomości może zdobyć ograniczona ilość inteligentnych i elokwentnych pań w wieku 25 do 40 lat w nowoprowadzonych działach popularnych ubezpieczeń o masowym zbycie i wielkich możliwościach zarobkowych. Wybrani kandydaci otrzymywać będą podczas przeszkolenia wynagrodzenie. Zgłoszenia osobiste: „Assicurazioni Generali” Narutowicza 6 w poniedziałek, dn. 23 bm. między godz. 9 a 14.

6 zł. TRWAŁA ondulację aparatem elektrycznym lub parowym wykonuje Zakład Fryzjerski Targowa 38 przy Wodnym Rynku.

ZGUBIONO ostepłowany kwintarjusz Polskiego Czerwonego Krzyża Nr. 94101 — 94200. Znalazca zechce zwrócić Piotrkowska 236 w PCK.

Ostatni śnieg

— Nie przypominam sobie, by tu był kiedyś mostek.

„KAPRYŚNA MARJETTA” w GRAND-KINIE

Film łączący w sobie przepiękną muzykę, nastroj i artystyzm. Reżyser Van Dyke, tworząc to wspaniałe widowisko, dał jeszcze jeden dowód swego wszechstronnego talentu. Film „Kapryśna Marjetta” jest zarazem najwspanialszą kreacją Jeanetty Mac Donald. Śpiewa dużo pięknych piosenek i ma u boku swego czarującego partnera — Nelsona Eddy. To nowe „odkrycie Hollywoodu” ma pluća, jak... miechy i osiąga górę C z nieograniczoną łatwością. Nelson Eddy zrobie karierę.

Jeanette Mac Donald jest wielką artystką. Śpiewa, jak słowik, czaruje urodą. Jej kunsztowi, Nelsonowi Eddy i reżyserowi Van Dyke zawdzięczamy, że Kapryśna Marjetta jest nie tylko świetną operetką, pełną humoru komedją muzyczną, ale przedewszystkiem wspaniałym festiwalem śpiewaczym.

—0:0—

PAMIĘTAJ! — Prosimy

o wielkiem dziele społecznym ks. Kuznowicza w Krakowie, o dziele lepszego jutra dla rzemiosła polskiego. Złóż choćby najskromniejszą ofiarę na utrzymanie, wychowanie i kształcenie najbardziej polskiej młodzieży rzemieślniczej, posiadającej pod opieką Związku Młodzieży Przemysłowej i Rękodzielniczej — konto czekowe P.K.O. 407987.

—0:0—

ZEBRANIE KANIOWCZYKÓW I ŻELIGOWCZYKÓW.

Zarząd Związku Kaniowczyków i Żeligowczyków, Okręg Łódzki zawiadamia swych członków, że w dniu 29 b. m. o godzinie 10-ej w pierwszym terminie i o godz. 10.30 w drugim terminie, w lokalu Podoficerskiego Ogniska Garnizonowego przy ul. Mielcarskiej 35 odbędzie się roczne walne zebranie. Po zakończeniu zebrania odbędzie się wspólne kaniowskie śniadanie, którego koszt wyniesie zł. 2.30 od osoby. Zapisy przyjmują sekretariat Związku we wtorki i czwartki od godz. 18 do 20, ul. Mielcarskiej 35 do dnia 26 bm.

O liczny udział kolegów prosi Zarząd.

—0:0—

Żurnale mód

A SEZON WIOSNA—LAT

w bogatym wyborze są do nabycia w biurze Dzienników i ogłoszeń „PROMIEN”

Łódź Andrzej Nr. 2 tel. 112-06

Złóż ofiarę
na Polski Fundusz Olimpijski

Togal

Grypa, przeziębienie, reumatyzm, artretyzm, podagra są zimą plagą ludzkości. Przeciw tym dolegliwościom stosuje się Tabletki Togal. CENA ZŁ 4.50

PRZYNOSI ULGĘ CIERPIĄCYM

Co nas po pracy rozweseli?

Teatr Miejski — g. 4 popoł.: Żołnierz i bohater; wiecz. 8.30: Był sobie wzięty...

Teatr Popularny (ul. Ogrodowa 18) — g. 4.15: Wojna z babami; wiecz. 8.15: Powieść się, czy utopię?

Adria — W walce z caratem

Amor — 1) Generali Czeng; 2) Czerwony diabeł

Casino — Kapitan Blood

Czary — Anna Karenina

Orso — 1) Niebezpieczna kochanka; 2) Ostatni sygnał

Europa — Ostatni milijarder

Grand - Kino — Kapryśna Marjetta

JAR — na scenie: Jada utani...; na ekranie: Katastrofa Czeluska

Metro — W walce z caratem

Miraż — Kochaj tylko mnie!

Przedwiośnie — Manewry miłosne

Palace — Mazurka

Rakiet — Za chwilę szczęście

Rialto — Baron cygański

Sztuka — Dawid Copperfield

Stylowy — Epizod

Zachęta — 1) Wilhelm Tell; 2) Imitacja życia

—0:0—

WYSTAWY, MUZEA, BIBLIOTEKI.

Miejska Biblioteka Publiczna przy ulicy Andrzeja 14 otwarta codziennie prócz niedziel i świąt od godz. 10—21, w soboty od 10—19

Miejska Czytelnia Pism i Wypożyczalnia Książek dla dorosłych, ul. Rokicińska 1, — otwarta codziennie prócz sobót, niedziel i świąt od godz. 14—21

Miejskie Muzeum Przyrodniczo - Pedagogiczne, Park Sienkiewicza, otwarte we wtorki, czwartki i soboty w godz. od 15—18, w niedzielę od godz. 10—14

Miejskie Muzeum Etnograficzne, ul. Piotrkowska 104, otwarte w środy, piątki, soboty i niedziele w godz. od 10—16

Miejskie Muzeum Historii i Sztuki im. J. K. Bartoszewiczów, Plac Wolności 1, otwarte w środy, soboty i niedziele w godzinach od 10—15.

L. P. S., Park Sienkiewicza. Zbiorowa wystawa Stanisława Noakowskiego, Stow. Polskich Art. Grafików „Ryt” i grupy art. graf. „Czerń i Biel”.

—0:0—

Jutro zjemy na obiad:

Zupa ogórkowa. — Zrazy zawiązane z kaszą tatarską. — Budyn czekoladowy.

WINSZUJEMY

Jutro Katarzynie Kr. Szew. Wschód słońca 5,34 Zachód słońca 17,51 Długość dnia 12,17 Przybyło dnia 4,41 Tydzień 12.

—0:0—

Czy jesteś członkiem
L.O.P.P.?

Spóźniony ratunek

— Pogorzelca: Lepiej późno niż nigdy

Mały Kurjer

to najtańszy i najciekawszy tygodnik dla dzieci i młodzieży

Wyjaśnienie.

W spisie odznaczonych Brązowym Krzyżem Zasługi zamiast Walicki — wóźny ubezpieczalni, powinno być: Bronisław Walicki, inkasent ubezpieczalni.

Wicek i Wacek na szerokim świecie.

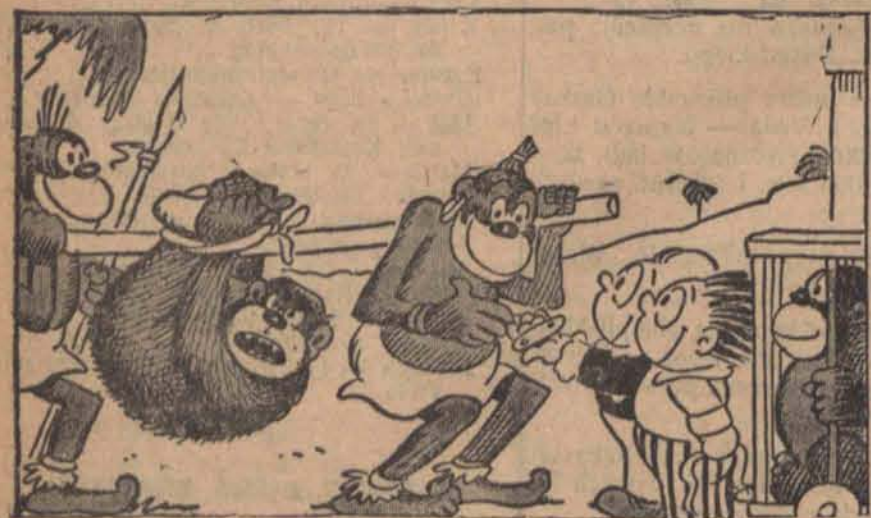
Wacek: — Patrz wujaszku, list i podarunek od rasa Wim Wam!
Wuj Tom: — Szympan? Skąd on wyszukał taką małpę? A to ci niespodzianka!
Wicek: — Ona nazywa się Mimi i bardzo lubi marynary.

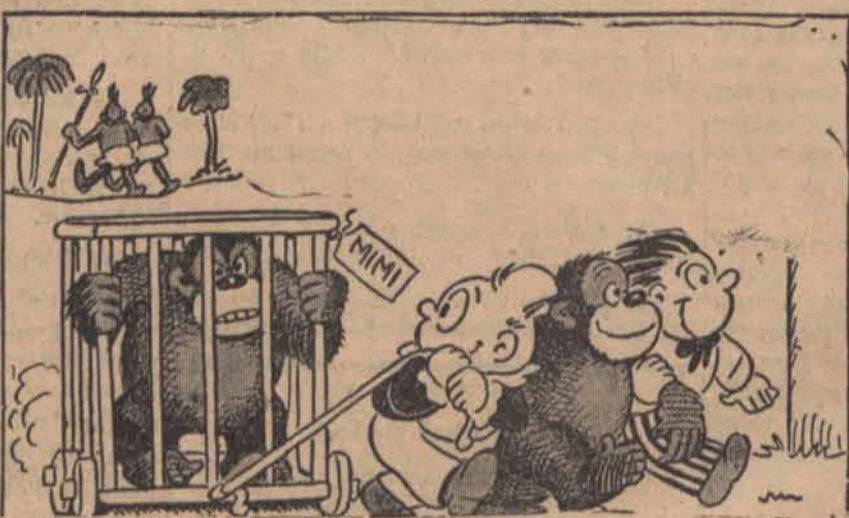
Wuj Tom: — Patrzcie, ona nawet umie tańczyć! Raz, dwa, trzy, raz, dwa, trzy doskonale walczyk idzie, jakby panna skończyła słynną akademię sporgońską!
Wacek: — Tak wujaszku, to bardzo edukowana małpa.

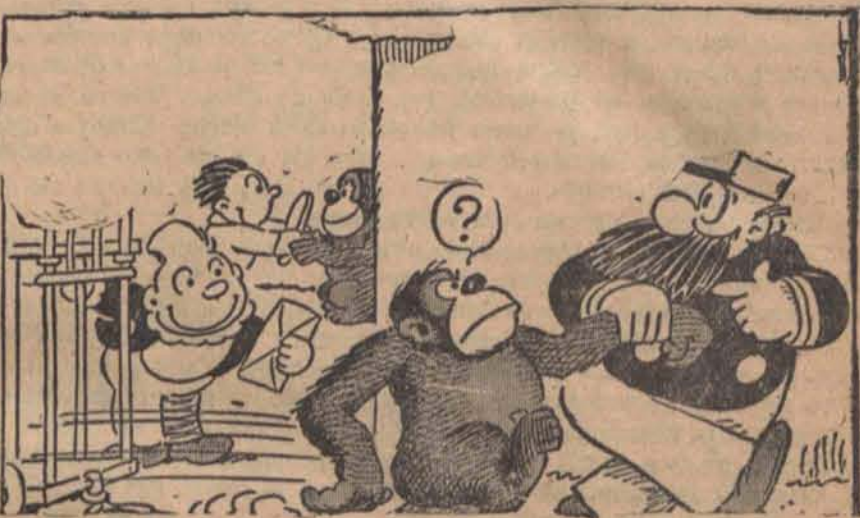
Wuj Tom: — No, wytanńczyłem się za wszystkie czasy! A teraz wsadźcie ją spowrotem do klatki, a ja tymczasem pójde i napiszę podziękowanie do rasa Wim Wam.
Wicek: — Może panna pozwoli do swego kojca.

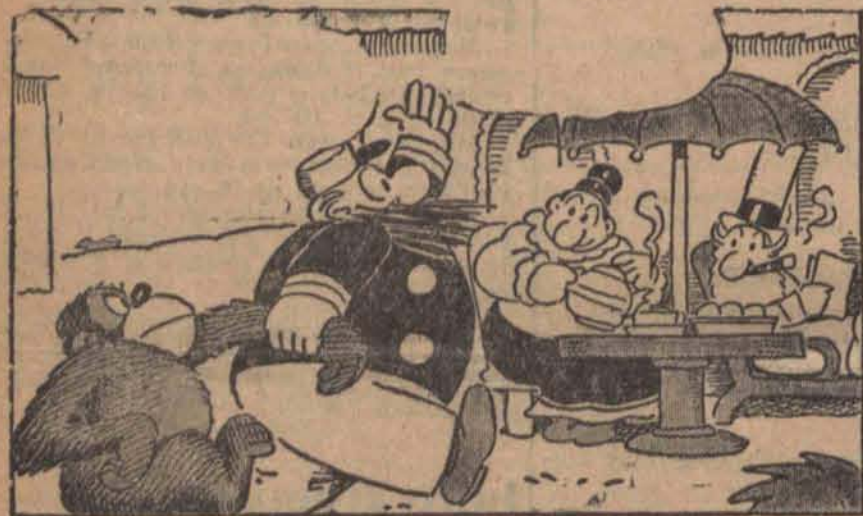
Murzyn: — Złapałmy tego szympana w dżungli. Tanio go sprzedamy!
Wacek: — Sześć błyszczących guzików i hacerski nóż, chcecie?

Wicek: — Chodź Mimi, pójdziemy zobaczyć czy wujek już napisał list do rasa Wima.
Wacek: — Zrób przyjemną minę stary głupcze, zaraz zaczniesz się przedstawienie.

Wicek: — Masz tu banana Mimi, a tymczasem wuj Tom zabawi twego kolego.
Wuj Tom: — Wacku, zanieś ten list do rasa, a ja tymczasem przedstawię Mimi cioci Tekli.

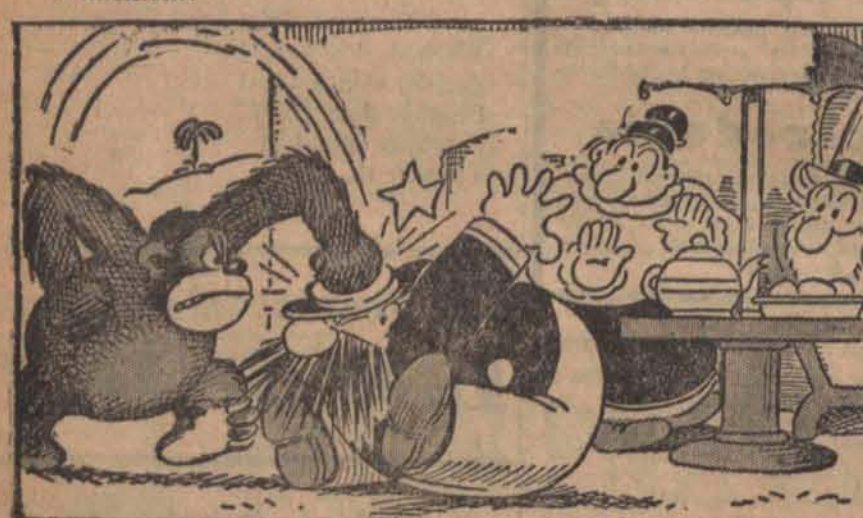
Wuj Tom: — Teklo, przyprowadzam wam panienkę, nazywa się Mimi!
Ciocia Tekla: — Czy ona nie herbatę z cytryną czy mlekiem?

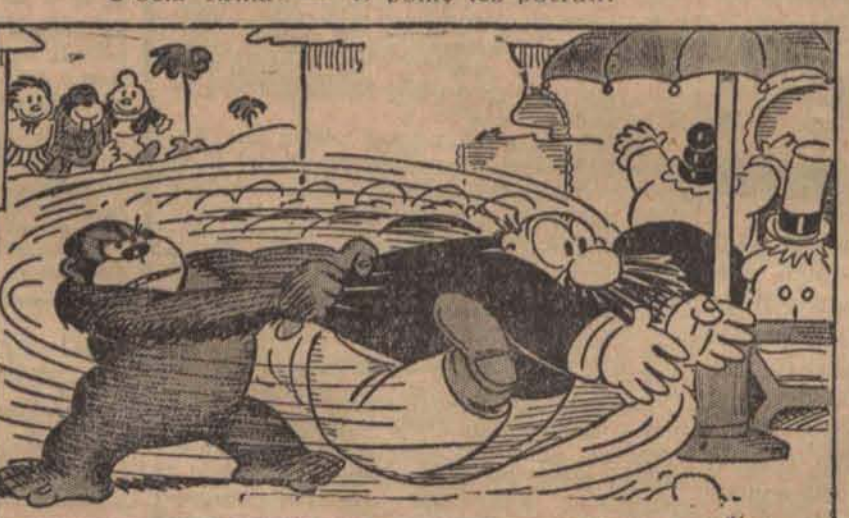
Wujek Tom: — A teraz przyjrzyj się, jak ona ślicznie tańczy! Raz — dwa — trzy, raz — dwa — trzy, — doskonale Mimi!
Ciocia Tekla: — A polkę też potrafi?

Wuj Tom: — Ale dlaczego panienka taka zachmurzona? Połaskoczemy trochę brzusek, to zaraz humor wróci.
Ciocia Tekla: — Nie zapominać się wobec pięknej.

Wuj Tom: — Moja głowa!
Ciocia Tekla: — A ja mówiłam zaraz, że ona tego nie lubi!

Wuj Tom: — Ratunku! Małpa chce mnie zamordować!
Wacek: — Musimy już wrócić.. Idź Mimi uspokój swego adonisa!

Wacek: — A teraz uciekajmy póki czas.
Ciocia Tekla: — Czy ty nie masz nic lepszego do roboty, jak ławić się z małpami?

M. GEELE.

Wyrok Parysa.

— Czas ci już obejrzeć się za jaką panną! — to były słowa Joela Beret, wypowiedziane pod adresem „starego Bourdet”. „Stary Bourdet” był pięćdziesięcioletnim mężczyzną, od najmłodszych lat zajętym gromadzeniem dóbr doczesnych. Tak się poprostu składało w życiu pana Bourdet, że nawet nie miał czasu żenić się. Znał go każdy, ale jak tu nadeszła pięćdziesiątka i pewnego dnia stary kupiec dostrzegł na skroniach obfite pasma siwizny.

— Targ do djaska! — zaklął pod nosem. — Czyżbym się aż tak zestarzał?

Ale jak tu można „obejrzeć się za panną”? Tego fachu, niestety, pan Bourdet nie znał zupełnie. Co innego, gdy szło o jakiś tam milionik, o jakiś interes, pachnący złotem!

— No, więc co mam zrobić? Poszukaj mi tej panny, Joelu — powiedział po chwili namysłu do starego druha

— Ja ci mam szukać panny? Czyż ty zwarjował? Mało to jest dziewcząt na świecie? Nie dasz sam rady?

— Owszem — przytaknął skonfundowany Bourdet, ale w duchu miał się za skończoność niezgrabiasza pod względem matrymonialnym. Zmarszczył więc groźnie brwi i pogrążył się w lekturze gazety.

Nagle wstał zadowolony. To była niezła myśl. Bourdet zawsze doceniał znaczenie prasy, a teraz pomyślał, że prasa będzie jego wybawicielką. Tak, poprostu da ogłoszenie matrymonialne, a napewno dostanie tyśiąc ofert. Tyłu ludzi jest przecież bez pracy, że napewno zgłosi się mnóstwo kandydatek, a on będzie wybierał jak pasza!

Dał więc ogłoszenie do gazet, że „pewien starszy pan pragnie nawiązać znajomość z kobietą w celach matrymonialnych”.

Ażby jednak dziewczęta nie pościły przypadkiem na jego majątek, dodał w końcu anonsu, że jest coppersa biedakiem, ale może jakie takie skromne utrzymanie żonie zapewnić.

Na drugi dzień zadzwonił do redakcji: — Czy niema jakichś ofert?

— Niestety! — odpowiedziano mu. —

Nikt się nie zgłosił.

Na trzeci dzień znów zadzwonił, choć już teraz z drżeniem serca, że może i tym razem nikt się nie zgłosi i że naprosto zmarnował młodość na gromadzeniu skarbów.

Jednakże teraz już były trzy listy. Pan Bourdet kazał je sobie natychmiast przysłać do biura. Odpisał sekretarkę i zabrał się do czytania ofert.

Napisano do niego trzy kobiety. Jedna donosiła „starszemu panu”, że gotowa jest poświęcić go, choć jest bez majątku i w dodatku „stary”, a ona ma dopiero około trzydziestki. Ale to nic nie szkodzi, gdyż ona właśnie chce mieć takiego męża, któryby nie latal za innymi kobietami i pilnował domowego ogniska. Poprostu chce, żeby wiernością odpłacił za jej wierność. Poza tym donosiła, że jest blondynką i że pomoże mu w pracy.

Druga kobieta skarżyła się na samotność. Bardzo pragnęła mieć ostoję przed burzami tego żywota przy jakiejś męskiej piersi. Człowiek około pięćdziesiątki wydawał się jej najbardziej wskazany. Poza tym donosiła „starszemu panu”, że gotuje pierwszorzędną, bo skończyła specjalne kursa — a

wie, że do serca mężczyzny droga wiedzie przez żołądek!

Trzecia była najlepsza. Spodobała się odrazu panu Bourdetowi. Pisała ni mniej ni więcej, że „starszy pan około pięćdziesiątki” musi mieć spory brzuszek, który napewno postarza go i nie dodaje uroku! Ona jest zawołaną rekordzistką sportową i podejmuje się ująć mu co najmniej dwadzieścia lat wieku i tyleż kilo wagi, przez strenowanie nadmiernych pokładów sady. Będą odbywały długie wycieczki, będą uprawiali sporty — pan Bourdet z taką żoną odmłodnieje i odżyje!

Pan Bourdet zamyślił się, nieczem Parys, nad wyborem królowej swego serca. Jedna była wierna, druga świetnie gotowała, a trzecia znów chciała się zabawić w czarodzieja, przywracającego utraconą młodość. Którą tu wybrać?

Postanowił tedy napisać trzy identyczne treści listy do trzech nieznanych kobiet, proponując każdej osobną schadzkę w pewnej ustronnej kawiarni o jednej i tej samej godzinie. Niebezpieczeństwa nie było żadnego! Bourdet siadł przy którymś tam stoliku i poczeka. Potem, gdy zjawią się wszystkie

trzy — on, nieznany, ukryty, wybierze jedną z nich i koniec!

Z drżeniem serca ułokował się w ustronnej kawiarence. Czekat dość długo. Wreszcie zegar na niedalekiej wieży kościelnej wydzwonił trzecią godzinę. W tej samej chwili weszła do wnętrza kawiarni... jego osobista sekretarka.

Bourdet porwał się.

— POCO pani tu przyszła?

— Jakże poża! — zawołała nity zdumiona. Przecież obstałował pan tu ze mną randkę, tak, właśnie, i to potrójną randkę! To mówiąc pokazała mu owe nieszczone trzy listy. — To wszystko ja! — zawołała zacierwieniona.

— To pani!?

— Tak, panie szefie — odparła — przecież to ja jestem panu wierna od lat cały, przecież to ja gotuję świetnie i ja chcę pana uzdrowić!

— Pan Bourdet zgodził się z tem, bo dopiero w tej chwili skonstatował, że jego osobista sekretarka jest sobie wcale, wcale niczego.

Tham. HR.

Ważne ogłoszenia
FRA
FLA
O M
PARYŻ
zasadnicze u
dina, wygłos
dla Amery
dyńskich, FL
„Jeśli Ni
wszystkie rok
prowadzić do
czy w strefie
całkowitego
nieagresji i
mocarstwami
wań propozyc
traktowane z
je Lecz moc
Ang
GERMA
GRIE
PEAC
LET
ANSW
PEAC
Na ulicach
Wartoś
wynos
WARSZA
Przydju
to notariusz
posiedzenia
spawie usta
Marszałka P
Sto
Dzisi
ŁÓDŹ
strajk prote
jest zupełnie
powiedzi wo
samochody
Już w pierw
się nieco o
wszystkimi
ciągami noc
dworcach s
niszyla: Mo
wiednio dor
rozek stało
wielu doroz
karz „wys
ny. Dochod
re nierządki
policji.
Dziś zran
stoją sznur
kolorowen
ni strajkuja
jedynie zap
W dniu o
no w lokaln
nych przy u
naczał się
Wiele rozn
rów omaw
rzy.
Trwający w